

THE ATMANAND PRAKASH REGISTERED No. B. 431

ॐ { श्रीमच्छिजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः } ॐ

श्री

आत्मानन्द प्रकाश

ॐ { सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः } ॐ

शान्तिः स्वान्तप्ररूढा जवति जयति त्रिजगतिरुन्मूलिता च
ज्ञानानन्दोद्यमन्दः प्रसरति हृदये तान्त्रिकानन्दरम्यः ।
अर्हद्वाणीविनोदो विशदयति मनः कर्मकज्ञानलाञ्छनः
आत्मानन्दप्रकाशो यदि जयति नृणां जावभृद्-हृदिकाशः ॥

पुस्तक १२. } वीर संवत् २४४० आश्विन आत्म सं. १ए. { अंक ३ जो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा, भावनगर.

विषयानुक्रमिका.

नं.अं.	विषय.	पृ.सं.	नं.अं.	विषय.	पृ.सं.
१-२	भक्त्युत्पत्ति, गुण उत्पत्ति.	... ५७	७	अठार पापस्थानक (राग) पद.	... ७६
३	उपाध्याय महाराज श्री वीरविजयल्ल		८	संवत्सरी आभरण	... ७७
	मुं यत्तु श मुनिसह गुणगामदर्शक पद. ५८			ध अने प्रत्युत्तर.	... ७७
४	कौतुक्यी शुं धर्मप्राप्ति थाय छे ?...	... ५८	९	सर्व दुःखनु कारण	... ८०
५	पवित्र आस्थासन.	... ६१	१०	श्री पार्श्वजित स्तवन.	... ८१
६	पन्यासल्ल श्रीमद् दानविजयल्ल महारा.		११	लवदयातो इवादा.	... ८२
	ननु धर्म सत्यधी भाषण (३) ... ६६		१२	वर्तमान समयाय	... ८३

वार्षिक-मूल्य रु. १) टपाल भर्त्य ४ रु. माना

ॐ धी आनंद प्रीतिगी प्रेसभां शाह गुवागपदं लखुभाष्ये छाथुं-भावनगर.

શ્રી જયશેખર સૂરિ વિરચિત, “ શ્રી નંખૂરવામિ ચરિત્ર ”

ક્રીમત રૂા. ૦-૮-૦

(ગુજર-અનુવાદ.)

અમારા માનવતા ગ્રાહકો પાસે જેટલું જેટલું લવાજમ લેણું હતું તેમને તેટલા તેટલા પુરતા પૈસાનું વેલ્યુપેપલ કરી ઉક્ત ગ્રંથ મોકલવો શરૂ કરવામાં આવેલ હતો. જે કદરદાન ગ્રાહકોએ વી. પી. સ્વીકારી માસિકની કદર કરી છે એઓને ઉપકાર માનીયે છીયે અને કેટલાક પ્રમાદિ અથવા જ્ઞાન દોષને નહિ લેખવાના ગ્રાહકોએ વી. પી. પાછું વાળી નાહક નુકસાન કરેલ છે; જેથી જેઓએ પાછા વાળેલ છે, તેઓને ફરી મોકલવામાં આવે છે જેથી તેઓ એ સ્વીકારી દેવામાંથી મુક્ત થવું અને હવે પછી આ માસિકના ગ્રાહક ન રહેવું હોય તો અમેને લખી જણાવવું.

ગ્રંથાવલોકન.

શ્રી આત્મવિલાસ સ્તવનાવળી, આ ગ્રંથ અમેને અભિપ્રાય અર્થે લેટ મળેલ છે. ઉક્ત ગ્રંથમાં શ્રી વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) કૃત ચોવીશો, ભાવના અને છુટક સ્તવનો પ્રથમ ભાગમાં આવેલા છે. બીજા ભાગમાં ઉક્ત મહાત્માના પગલે ચાલનારા તેમના શિષ્ય, શાંતમૂર્તિશ્રીમદ્ ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તવનો મોટી સંખ્યામાં આવેલા છે. આ બંને કૃતિ ઘણીજ સરલ, સુંદર, રસદ્રાવક અને ભાવોદ્ધાસ કરનારી છે. આદ્યંત વાંચનારને અપૂર્વ આલ્હાદ ઉત્પન્ન થાય તેમ છે. માત્ર લેટ આપવા નિમિત્તે કંઠકત્તા નિવાસી ગુરૂભક્ત સુમેરમલજી સુરાણા બીઠાનેર વાળાનો પ્રકટ કરવાનો આ ઉદાર પ્રયાસ છે. તેઓને આવા ગુરૂભક્તિના કાર્ય માટે અમે ધન્યવાદ અર્પીયે છીયે.

આ સભા તરફથી અત્યાર સુધીમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ અપૂર્વ ગ્રંથો.

સૂરીશ્વરજી શ્રી વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) કૃત પુસ્તકો.

૧ શ્રી જૈન તત્ત્વાદર્શ. (શાસ્ત્રી ટાઇપ.)	રૂા. ૪-૦-૦
૨ શ્રી અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર (શાસ્ત્રી ટાઇપ હિન્દી ભ.પા.)	,, ૨-૮-૦
૩ શ્રી પૂજા સંગ્રહ. (આવૃત્તી બીજી.)	,, ૦-૮-૦
૪ શ્રી જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર ગ્રંથ, (આવૃત્તી બીજી.)	,, ૦-૮-૦

સૂરીશ્વરજીના શિષ્ય મંડળકૃત પુસ્તકો.

૫ શ્રી હંસવિનાયક, (મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી કૃત સ્તવન સંગ્રહ.)	૦-૧૨-૦
૬ શ્રી આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી, (જેમાં સૂરીશ્વરજી તથા મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીકૃત સ્તવનો છે.)	૦-૬-૦
૭ શ્રી પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા આવૃત્તી બીજી (મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી કૃત.)	૦-૧૪-૦

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिभूतेन संसारिजन्तुना
शरीरमानसानेकातिकटुकुदुःखोपनिपात-
पीमितेन तदपनयनाय हेयोपादेय--
पदार्थ परिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૨] વીર સંવત ૨૪૪૦, આશ્વિન, આત્મ સંવત ૧૯. [અંક ૩ જો.

મહુસ્તુતિ.

પૃથ્વીવૃત્ત.

જિનેશ હૃદયે વશી સતત^૧ શાંતિને આપજો, કૃપાધર^૨ કઠોર જો કલુષ^૩ કર્મ તે કાપજો,
સદા રમરણમાં રહી -હૃદય ધર્મમાં વાળજો, ભયંકર કુખંધનો ભરતણું સદા ટાળજો. ૧

ગુરુસ્તુતિ.

શાસ્ત્રલેખિકીડિત.

આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ ૩૫ મધરો જ્યાં ઘોરરૂપે ફરે,
ભિંચ જ્યાં સુખ દુઃખના ઉછળતા, આવેશ^૪ પૂરો ધરે;
ભર્તી આટ બને સદૈવ ચડતી પડતી દશા ૩૫થી,
તેવા ઘોર ભવાગ્નિચતારક^૫ ગુરુ નિર્યે નમો નેમથી.

૧ હંમેશા. ૨ હે દયા ધારી, ૩ પાપકર્મ. ૪ મોઝા. ૫ જુરસો. ૬ સંસાર સાગરના.
૭ નિયમથી.

૫૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ૐ

॥ શ્રી ઉપાધ્યાયાયનમઃ ॥

ઉપાધ્યાયજી શ્રીમાન્ વીરવિજયજી મહારાજનું ચતુર્દશ
મુનિસહ ભાવનગરમાં ચાતુર્માસ.

ઉક્ત મહાત્માઓના ગુણગ્રામ દર્શક,

૫૬.

● રાગ—વદંસ.

(નાથ કેસે ગજકો જંધ છુડાયો—એ ચાલ.)

ભવિ પદ પાઠક ધર નિત્ય નમીએ, દુઃખ દોહગને અતિ કમીએ. ॥ ભવિ ॥
(૧) વીરવીજય ગુરુરાય એ પદધર, ગુણ પચવીશ સે સોહે;
દેશના અમૃત રસ સમ વચણે, ભવિજનને પ્રતિ યોહે. ॥ ભવિ ॥
ભાવનગર તણી જૈન પ્રજાની, અરજ સુણી તુમે આયા;
શિષ્યો સંગાથે વિહાર કરીને, રજન્મભૂમિને સુહાયા. ॥ ભવિ ॥
(૨) દાનવિજય પન્થાસ જિહાં વળી, દાન જ્ઞાન તણું આપે;
(૩) રંગવિજય મુનિ મુનિ ધર્મેરત, દર્શથી આનંદ આપે. ॥ ભવિ ॥
(૪) ભક્તિવિજય મુનિ ભક્તિ ધર્મમાં, લીન રહે મનોહારા;
(૫) નયવિજય નય માર્ગ ગવેષે, જૈન આગમ અહુંસારા. ॥ ભવિ ॥
(૬) પ્રેમવિજય મુનિ પ્રેમ વૃત્તિથી, પાત્ર તણે અનુસારે;
ભાષિત શ્રી મહાવીરની વાણી, હૃદય જેહ પ્રસારે. ॥ ભવિ ॥
(૭) યશવિજય મુનિ માનુ યશસ્વી, (૮) મંગળ મંગલ કારી;
(૯) પદ્મવિજય પદમાસને પ્રભુતું, ધ્યાન ધરત અવિકારી. ॥ ભવિ ॥
(૧૦) શંકર શંકર છે તુમે સચ્ચા, ગુરુ ગુણ ગ્રહવા શૂરા;
પ્રેરક પાવન પ્રેમ નજર સે, કડિન કરમ સળ શૂરા. ॥ ભવિ ॥
(૧૧) જિઘોત અને વલી રમંગળ (૧૨) મેરૂ, મુનિ ધરમે મહા રસીઆ;
અપૂર્વ સંયોગ પિતા અને સુતનો, સાંભળી મમ મદ ગળીઆ. ॥ ભવિ ॥
(૧૩) રામ રમે નિજ પદમાં પ્રેમે, (૧૪) મનોહર મનહર જાણી;
સાંભળી હૃદય દ્રવિત હમાઈ, નાણી ચતુર્દશ વાણી. ॥ ભવિ ॥

૧—શ્રીમ્ ઉપાધ્યાયજી વીરવિજયજી મહારાજની મન્મ ભૂમિ ભાવનગર (વડવા) છે.

૨—મંગલ વિજય એ (૮) આંકમાં ખતાવેલ છે તે જાણવા.

૩—જિજ્ઞાસુવિજય પિતા અને મંગળ વિજય તથા મેરૂવિજય પૂજપણે સંસારીપણે હતા.

શું કૌતકથી ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?

૫૯

નય નિશ્ચય પ્રમાણ અને વળી, ભાંગ કહ્યાં જિન દેવે;
તત્ત્વ રમણતા તેહમાં જાણી, આનંદ ભવિ સહુ લેવે. ॥ ભવિ ॥
આતુર્ભાસ થશે અતિ સુંદર, કરૂણા નજર સે કૃપાળુ !
આતમાનંદ સમાજ આનંદે ગુરૂ ગુણ ગાવે દયાળુ ! ॥ ભવિ ॥

આશ્વિન શુકલ પંચમી

ભાવનગર.

} (જિજ્ઞાસુ ઉમેદવાર)

કૌતુકેઽપિ ધર્મ:

શું કૌતકથી ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?

લેખક—મુનિરાજશ્રી મણિવિજયજી. મુ. લુણાવાડા.

(પુષ્પ ૧૩ મું.)

કૌતુક—કૌતક એટલે આશ્ચર્ય. પૂર્વે કોઈ વખત નહિ દેખેલું અપૂર્વ દેખવામાં આવવાથી જે આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન થાય છે, તેને કૌતુક કહેવાય છે.

જેમકે શ્રીમાન ગૌતમસ્વામિ મહારાજનું શરીર મહા સ્થૂલ હતું, તથાપિ પોતાની શક્તિએ કરી સૂર્યના કિરણ ગ્રહણ કરી સપાટાખંધ શ્રી અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર આરોહણ થયા અને ત્યાં જઈ ચતુર્વિંશતિ જિનોને વંદન કર્યું. તે કૌતુક પંદરસોને ત્રણ તાપસોને વૈરાગ્ય તથા કેવળજ્ઞાનના હેતુભૂત થયું. તે-કૌતુક કહેવાય છે.

દૃષ્ટાંતોયથા:

એકદા પ્રસ્તાવે શ્રી ગૌતમસ્વામિ મહારાજ પાસે ઘણા લોકોએ દિક્ષા લીધી અને તેઓ સર્વેને જલ્દી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. તેથી ગૌતમસ્વામિ મનને વિષે ખેદ પામ્યા અને વિચાર કરવા લાગ્યા કે, અરે મને કેવળજ્ઞાન ક્યારે થશે? અથવા મારો કે નહિ? આવી રીતે ચિંતા કરતા હતા તેવામાં ભગવાન શ્રીમહાવીરસ્વામિ મહારાજે ધર્મદેશનામાં કહ્યું કે જે કોઈ પોતાની લગ્નિધવડે કરી અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર જઈ દેવવંદન કરે તે તેજ ભવને વિષે મુક્તિ પામે.

આવી રીતે મહાવીર મહારાજના વચનોને શ્રવણ કરી, શ્રીમાન ગૌતમસ્વામિ મહારાજ ભગવાનની આજ્ઞા લઈ અષ્ટાપદ પર્વત તરફ ચાલ્યા.

ત્યાં પૂર્વે લાંબા કાળથી તપસ્યાને કરતા પંદરસોને ત્રણ તાપસો હતા, તેમાં ખોંચસોને એક તાપસની શક્તિ એક ઉપવાસ કરવાની નિરંતર હતી. એટલે ઉપર

૬૦

આત્માત્મ પ્રકાશ.

લખેલા તાપસો ઉપવાસને પારણે આહારાદિક લઈ પાછો ઉપવાસ કરતા. એમ નિરંતર ઉપવાસ કરવાથી એક પગથીયું ચડવાની તેની શક્તિ હતી.

અષ્ટાપદ પર્વતા આઠ પગથીયા હતા. તે દરેક પગથીયું એક એક જોજનનું હતું તેમાં નિરંતર એકાંતર ઉપવાસ કરવાથી પાંચસોને એક તાપસને એક અષ્ટાપદનું પગથીયું ચડવાની શક્તિ થવાથી તેઓ એક પગથીયું ચડેલા હતા.

બીજા પાંચસોને એક તાપસને છઠ્ઠ છઠ્ઠ એટલે બે બે ઉપવાસ કરવાની શક્તિ હોવાથી, નિરંતર બળે ઉપવાસના પારણા કરવાથી બે પગથીયા ચડવાની શક્તિ થઈ હતી. એટલે બીજા પગથીયા ઉપર ચડેલા હતા.

ત્રીજા પાંચસોને એકને ગ્રિંતર અઠ્ઠમ કરવાની શક્તિ હતી, તેથી ત્રણ ત્રણ ઉપવાસના નિરંતર પારણા કરવાથી ત્રીજા પગથીયા ઉપર ચડેલા હતા.

તે સમયમાં શ્રીમાન્ ગૌતમસ્વામિ મહારાજ તે સર્વે તાપસોના દેખતા સૂર્યના કિરણુ ગ્રહણુ કરી શીઘ્ર ચડવા લાગ્યા.

તેવી ગૌતમસ્વામિ મહારાજની શરીરની સ્થૂલતા દેખી સર્વે તાપસો વિચાર કરવા લાગ્યા કે અમે તપસ્યા કરી કરી, તથા પારણે પણ કંદમૂળાદિકનું ભક્ષણ કરી ઘણા કાળથી દુબળા થઈ ગયા છીએ, તોપણ આ પર્વત ઉપર ચડવાની અમારી શક્તિ થઈ નહિ તો આનું શરીર મહા લઘુપુષ્ટ છે તેથી ઉપર કેવી રીતે ચડી શકે છે !

એવો જોટલામાં કૌતુકથી વિચાર કરે છે, તેટલામાં ગૌતમસ્વામિ મહારાજ શીઘ્ર ઉપર ચડી દેવવંદન કરી નીચે ઉતરવા લાગ્યા.

તેમની આવી અદ્ભુત શક્તિથી વિસ્મય પામી, કૌતુકથી સર્વે તાપસો ગૌતમસ્વામિની પાછળ ચાલી કહેવા લાગ્યા કે હે પ્રભો, હે નાથ, અષ્ટાપદ ઉપર ચડવાની તમારા જેવી શક્તિ અમોને આપો, ત્યારે ગૌતમસ્વામિ મહારાજે કહ્યું કે મહારા ગુરુમહારાજના શિષ્યપણાને અંગીકાર કરો. તે સાંભળી તાપસોએ તત્કાળ દિક્ષા અંગીકાર કરી.

ત્યારબાદ ગૌતમસ્વામિ મહારાજ સર્વેને પારણું કરાવવા માટે પાત્રું ભરી ક્ષીર લાવ્યા. તે દેખી નવીન શિષ્યો વિચાર કરવા લાગ્યા. ઘણા કાળથી ક્ષુધાથી પીડિત એવા અમારી ક્ષુધા વેદના આટલી ક્ષીરથી કેમ પૂર્ણ થશે. ૧

આવી ચિંતવના જ્યાં તેઓ કરે છે એટલામાં ગૌતમ સ્વામિ મહારાજે પોતાના હસ્તનો અંગુઠો ક્ષીરભૂત પાત્રને વિષે રાખી, અક્ષીણુ માનસી લગ્નિધવડે કરી અખૂટ ક્ષીરને કરી સમગ્ર તાપસ સુનિયોને કંઠપર્યંત ક્ષીરનું પારણું કરાવ્યું.

ત્યારબાદ ગૌતમસ્વામિ મહારાજ બોલ્યા કે, મહારા ગુરુમહારાજ ક્ષી-

પવિત્ર આશ્વાસન.

૬૧

માન્ મહાવીર મહારાજ પાસે ચાલો. આવી રીતે કહેવાથી સર્વે મહાવીર મહારાજ તરફ ચાલવા લાગ્યા અને સર્વે તાપસમુનિયો અનુક્રમે કેવળજ્ઞાન પામ્યા. કહ્યું છે કે:—

યત:

કોમિત્ત દિન્નસેવાન્ન, નામણ્વપ્પંચસયકલ્લિણ,
પન્નિવુલ્લે ગોઞ્ચમ દંસણેણ, પણમામિ સિલ્લેઞ્ચ, ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—કોડિત્ત ૧ તથા દિન્ન ૨ તથા સેવાલ ૩ નામના ત્રણ તાપસ મુનિયો પોતે દરેક પાંચસો પાંચસોના પરિવારથી વ્યાપ્ત થયેલા, શ્રી ગૌતમ સ્વામિ મહારાજના દર્શનથી બોધ પામી દિક્ષા અંગીકાર કરી કેવળજ્ઞાન પામી સિદ્ધિ-પદને વર્યા તેને હું નમસ્કાર કરું છું.

તેઓ સર્વેને કેવળજ્ઞાન ક્યાં અને કેવી રીતે થયું તે કહે છે.

યત:

દ્વક્કસસ સ્વીર જોઞ્ચણ, હેતુ નાણુપ્પિઞ્ચા મુણે અવ્વા,
વીઅસસય પરિસાએ, રિદ્ધાઈંજિણંમિત્તઈઅસસ. ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—પંદરસો તાપસોમાંથી પાંચસોએકને ગૌતમસ્વામિ મહારાજની અક્ષીણુમાનસી લળ્લિધ દેખી ક્ષીર લોજન કર્યા પછી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું, તથા પાંચસોએક તાપસોને ભગવાન શ્રીમાન્ મહાવીર સ્વામી મહારાજની સભા દેખી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું, તથા પાંચસોને એકને ભગવાન મહાવીર મહારાજના દર્શન કરવાથી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું અને ત્યારબાદ સર્વે મહાત્માઓ નિર્વાણ સુખના લોકતા થયા.

इतिकौतुके १५०३ तापस संबंध संपूर्णः

પવિત્ર આશ્વાસન.

નવ જાતિથી લઇને તુચ્છ કીટ પર્ણત સુખ દુઃખની જે લાગણીઓ જોવામાં આવે છે, તેના સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિએ વિચાર કરતાં વિલક્ષણ સ્વરૂપમાં જોતપ્રોત થયેલી ભાસે છે એટલું જ નહિ પણ શાસ્ત્રકારો અને જ્ઞાનીઓના અપૂર્વ રહસ્યમાં વધારે વધારે તલસ્પર્શીપણું દૃષ્ટિગોચર થાય છે. આ ઉભય લાગણીઓના અતુલવ કરનારાઓ સજ્ઞાનપણે કે અજ્ઞાનપણે તે લાગણીઓને વેદે છે અને તેના સુખ દુઃખ વિગેરે નામો આપી હર્ષ કે શોકમાં નિમગ્ન થઇ વિચિત્ર

૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રકારે આ સંસારમાં સ્થૂળ નિમિત્તોને શુભદોષમય માની પોતાની જાંઘળી પૂરી કરે છે; પરંતુ વાસ્તવિક સ્વરૂપને ભેદવાની દૃષ્ટિ નહીં પ્રાપ્ત થયેલી હોવાને અંગે માનવજન્મની અમૂલ્યતા નહીં જાણખતા અન્ય જન્મોમાં પ્રાપ્ત થતી સુખ દુઃખની લાગણીઓની જેમજ પ્રસ્તુત ઉત્તમ જન્મમાં વેદે છે અને માત્ર ફેરો પૂર્ણ કરી એકની એકજ સપાટી ઉપર રહે છે અથવા અધઃપતન પશ્ચ પામે છે.

ત્યારે સુખ અને દુઃખ એ શું છે ? એ ઉઠાપોહ તરફ આવતાં પહેલાં મનુષ્યોનાં હૃદયોને જાણખી લઈ ભેમની લાગણીઓ અને સ્વભાવનું નિરીક્ષણ કરી અનુભવગોચર કરવાં જોઈએ, અને તે દ્વારા પછીથી નિર્ણય કરી સુખ દુઃખની વાસ્તવિકતા સમજી તદ્દનુકૂળ વર્તન કરવું જોઈએ; આથી સુખ અને દુઃખ, શુભ અને અશુભ કર્મોનો ઉદય સમજાશે અને પછીથી તેની લાગણીઓ આત્મા ઉપર ખડબ સ્વલ્પપણે અસર કરતી જોવામાં આવશે. સુખ દુઃખના ઉભય પ્રસંગોપર સ્વામિત્વ ત્યારેજ પ્રાપ્ત થશે જ્યારે એ સુખ અને દુઃખનો સૂક્ષ્મ વિચાર કરી શાસ્ત્રવચનોની સાથે તેની સિદ્ધતા થશે અને તે સહજપણે આત્માને સ્પંદન રૂપ થશે.

આત્માને ક્ષણે ક્ષણે સુખવડે ગર્વિષ્ઠ કરનાર અથવા દુઃખવડે દીન કરનાર એ સુખ દુઃખના નિમિત્તો એવાં પ્રખળ હોય છે કે તેના -હાસ કરવા માટે આત્માએ ઉચ્ચ કેટિએ તૈયારી કરવી જોઈએ. આ તૈયારીઓ કરતાં અનેક વિધો આવીને સન્સુખ ઉભા રહે છે. આ પ્રસંગે સ્નેહીજનનો સ્નેહ કે જેનું પરિચિતપણું નિવિડતાને પામેલું હોય છે, તે આત્માએ એક વખત કરવા ધારેલી તૈયારીને ક્ષણવારમાં ફેાતરની પેઠે ઉઠાડી મૂકે છે; સ્નેહદ્વારા થયેલો સ્વાર્થનો ઉત્કર્ષ આત્માને દુઃખમય લાગણી ઘડીભર દૂર કરી સુખમય કહેવાતી લાગણીનો સ્પર્શ કરાવે છે; તેજ લાગણી સ્વાર્થનો અપકર્ષ થતાં દુઃખમયપણામાં ફેરવાઈ જાય છે.

સુખ અને દુઃખના ઉભય પ્રસંગોમાં લાગણીઓ આત્માની સમજણ અનુસાર અધિકાર પ્રમાણે લિન્નલિન્ન રીતે સ્પુરે છે; એક નિર્ધન મનુષ્યને પુષ્કળ ધન પ્રાપ્ત થતાં ‘હું સુખી થયો’ એમ માને છે. તેવીજ રીતે એક અપુત્રીઆને પુત્ર પ્રાપ્તિ થતાં એવીજ અવસ્થા અનુભવે છે. આ અને આવાજ ઇષ્ટ પ્રસંગો મનુષ્યોને પ્રાપ્ત થતાં સુખ પરંપરા વેદે છે—તેમ માને છે; પરંતુ તેની દૃષ્ટિ સત્ય જ્ઞાનથી બેનસીબ હોવાથી એક પગલું પણ મનુષ્યત્વમાં આગળ વધી શકતો નથી, અને માનવ જન્મરૂપ ઉચ્ચતર સપાટીપર આવ્યા છતાં દિવ્ય આકાશની નજીક રહેલાં સુંદર દૃશ્યોને જોવાને માટે પ્રયત્ન નહીં કરવા આંખો મીચી દીધી છે; આથી આ સુખને વાસ્તવિક સુખ શાસ્ત્રકારોએ કહ્યું જ નથી.

દુઃખના એક પ્રસંગમાં પૂર્વ કાળના પોતાના અયોગ્ય વર્તનથી અથવા વર્ત-

પવિત્ર આશ્વાસન.

૬૩

માનકાલીન મિતાહારપણાના નિયમોનું ઉલ્લંઘન થવાથી જ્યારે વ્યાધિ શરીરમાં પ્રવેશ કરી પ્રબળતા મચાવી મૂકે છે તે વખતે દુઃખને આધીન થઈ શોકાદિ લાગ-ણીઓથી નિઃશ્વાસ મૂકે છે. પરંતુ એ કાર્યક્રમ કોતું છે તે સમજવામાં નહીં આવેલું હોવાથી આત્માની વૃત્તિઓની ઉથલપાથલ થઈ જાય છે. પોતાની ઈષ્ટ વસ્તુઓમાં પોતે સુખ માનવું અને પોતાને અનિષ્ટ વસ્તુઓમાં પોતે દુઃખ માનવું એ માનવજાતિની ઉચ્ચ પ્રકૃતિ હોઈ શકે જ નહિ; કેમકે ઈષ્ટ વસ્તુઓમાં મનાતું સુખ જેમ ક્ષણિક છે, તેમજ અનિષ્ટ સંયોગથી થયેલું દુઃખ પણ ક્ષણિક છે.

વસ્તુસ્થિતિ આમ હોવાથી પ્રત્યેક મનુષ્યે સુખ દુઃખને વેદવાતું સામર્થ્ય-હૃદયબળ પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ. એ હૃદયબળ પ્રાપ્ત કરવાને માટે પ્રથમ મનને સંયમન કરવાની ટેવ પાડવી જોઈએ. સુખ દુઃખના પ્રસંગો તેમની ક્ષતિએ સહજ-સામાન્ય ગણાવા જોઈએ. શ્રીમદ્દશોબિજયજી કહે છે તેમ દુઃખં પ્રાપ્ય ન દીનઃ સ્યાત્—સુખં પ્રાપ્ય ન વિસ્મિતઃ—

“ દુઃખ પામીને દીન ન થવું તેમજ સુખ પામીને વિસ્મિત ન થવું ” આ સ્થિતિ સુખ દુઃખની વાસ્તવિક સ્થિતિ જાણ્યા પછી જ બની શકે તેમ છે; ઉભય પરિસ્થિતિનું નિરીક્ષણ અને પૃથક્કરણ કરવામાં આવ્યા પછી પણ જો મન તે વિષયોમાં યોગ્ય રીતે ફેળવાયલું હોતું નથી—આત્મા જે તે તે લાગણીઓથી બહિર્મુખ રહેતો નથી—તો મહાપંડિત કહેવાતા પુરૂષોમાં પણ સુખ દુઃખ રૂપ પવનથી લાગતા અપાટાઓ પોતાની પાછળ તેમની લાગણીઓને દોરે છે અને હર્ષવેદા કે શોકનિમગ્ન બનાવે છે.

સુખ દુઃખના આ ઉભય પ્રસંગોમાં એક એવા પવિત્ર આશ્વાસનની જરૂર છે કે જેથી માનવહૃદયમાં કંઠિનતા આવી વાસ કરે, હૃદયની નબલાઈ દૂર થઈ અહંકાર અને શોકાગારમાં પ્રવેશ નહિ કરતાં ગગનવિહારી ગતિ અનુભવે; હૃદયની કોમળતા માત્ર અનુકંપા યુક્તિ વૃખતે જ પ્રકટ હોય અને પરિણામે સંગ્રહ કરેલ બળથી જીંદગીના ગમે તેવા પ્રબળ પ્રસંગો કે જે પ્રાકૃત પ્રાણીઓને સુખ દુઃખને તીવ્રપણે વેદવાના પ્રબળ નિમિત્તો હોય છે તેમજ સાક્ષીરૂપે માનીને નિઃસંતપ કરી લે.

દુઃખના સંયોગથી તેનો ભોગ થઈ પડેલા મનુષ્યને જોમ કહેવામાં આવે કે ‘ ભાઈ ! શોક, કર નહિ, થવાનું હતું તે થઈ ગયું, સૌ સારાં વાનાં થશે. ’ એટલું કહેવા માત્રથી તેને થતું આશ્વાસન એ યથાર્થ ક્રિયાવાળું નથી, પરંતુ સુખ અને દુઃખ ઉભયનું નિરીક્ષણ કરાવી તેના અનેક પ્રસંગોને સ્મરણ કરાવી, માનવ હૃદયની નબળાઈ યુક્ત સ્વરૂપમાં સમજાવવા રૂપે આ પવિત્ર આશ્વાસનનું કાર્ય હોય છે જોમ સત્શાસ્ત્ર કહે છે. આ આશ્વાસનથી વિવેકદૃષ્ટિ (analytical-eye) ખુલ્લે છે

૬૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને વિકટ પ્રસંગોમાં કદી પણ અંતઃકરણ પૂર્વ પરિચિત નબળાઈનો અનુભવ કરતું નથી.

જે પ્રમાણે જૈનદર્શન નિવેદન કરે છે, તે પ્રમાણે વિચારતાં પૂર્વોક્ત સ્વરૂપ-વાળું પવિત્ર આશ્વાસન પ્રાપ્ત થાય છે. કેમકે પુણ્યકર્મનો ઉદય અને પાપકર્મનો ઉદય એ ઉભય પૂર્વે બાંધેલી પ્રકૃતિઓનું સ્વભાવ દર્શન છે; એ સ્વભાવદર્શન સાથે આત્માને કાંઈપણ લાગતું વળગતું નથી, એમ જો આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ વિચાર કરવામાં આવે તો તેને કશી જ અસર ન થવી જોઈએ અથવા કદાચ થાય તો સ્વદેય અને અસ્થિર રહેવી જોઈએ.

દુઃખ જેમ સુખનો બોધ થવાને માટે છે અને સુખ જેમ દુઃખનો બોધ અવ્યક્તપણે આપે છે તેમ વિવેકદૃષ્ટિને વિકસર કરનાર આશ્વાસન એ ઉભયનો બોધ થવા માટે છે. આ આશ્વાસન શાસ્ત્રકારોએ વારંવાર આપ્યાં કર્યું છે, છતાં આપણી દૃષ્ટિ તેને ઝીલવામાં નિર્બળ બની ગઈ છે; સત્સમાગમ અને શાસ્ત્રપરિચય એ નિર્બળ દૃષ્ટિને વીર્યમતી કરવામાં પ્રબળ નિમિત્તો છે.

સુખ દુઃખના નિમિત્તો સ્વદેય કરવાં અથવા તેને અટકાવવાં તે કાંઈ ખાસ કરીને મનુષ્યના હાથની બાજુ નથી; તે તો કાલ સ્વભાવાદિ પાંચ કારણોને આધીન છે; માત્ર ફળરૂપે પરિણમન થતા આત્માને વિશિષ્ટ પ્રકારની અસર ન થવા દેવી એ પોતાના સ્વાધીનમાં છે. મન કે જેનો સદા સંકલ્પ વિકલ્પ ધર્મ છે તેમાંથી આત્માને જો ઉન્નુય કરવામાં આવે તો મન કદી ક્ષણે ક્ષણે પરાધીન બને નહિ અને એ રીતે આત્માને ઉચ્ચ કોટિમાં રક્ષી, ઉત્ક્રાંતિક્રમનું પોષણ કરે અને જે માનસ અણુઓ એક વખતે આત્માને અધઃપતનમાં સાધનભૂત થતા હતા તેનું પરિવર્તન થઈ આત્માને માટે ઉત્તમ યોગોના દ્વારો ખુલ્લા કરી આપે. સુખ દુઃખના પ્રસંગોને નિઃસત્વ ગણી વેદવાની આ અવિચલતા પ્રાપ્ત થાય તો આત્માને એક એવું નિર્દોષ આશ્વાસન મળ્યું છે કે જેથી તેના સંકલ્પ વિકલ્પના નિઃશ્વાસો બંધ પડે છે, હૃદય શાંતિનો અનુભવ કરે છે, અને કોઈ અપૂર્વ લાવનાની ન્યોતિઃ સદાને માટે પ્રકાશિત રહે છે.

આશ્વાસનની આ પવિત્ર (chaste) સ્થિતિએ પહોંચવા માટે અસંખ્ય પગથીયાંઓ ચડવાના છે; જે સ્થિતિમાં હાલ આપણે છીએ તે સ્થિતિમાં સુખ દુઃખના પ્રસંગો પ્રાપ્ત થતાં કસોટીના પ્રમાણમાં તેટલાં પગથીયાંઓ ઉંચે ચડાય છે; અહીં શાંતિ અને ધૈર્યથી ચડવાનું છે. પ્રાપ્ત સંયોગોમાં સ્થૂળ નિમિત્તોને દોષ નહીં દેવો એ પ્રથમ પગથીયું ચડવારૂપ છે. કર્મગતિ અને તેનું બળ વિચારી દૃષ્ટિની સમાનતા રાખવી એ બીજું પગથીયું ચડવું છે; હૃદય કઠિન કરી આત્મ બળમાં વિજળીનો ઝણઝણાટ લાવવો એ ત્રીજું પગથીયું ચડવા રૂપ છે; શાસ્ત્રની ઉક્તિ લણી દૃષ્ટિ સ્થાપી શ્રદ્ધાથી પ્રસંગોને ઝાળખી લેવારૂપ ચોથું

પવિત્ર આશ્વાસન.

૬૫

પગથીયું છે, એવી રીતે અનેક પગથીયાંઓ પ્રત્યેક સ્થળે વિવિધ પ્રકારે નિવેદન કરેલાં છે.

ખાસ કરીને જન્મથી કહેવાતું સુખ અને મૃત્યુથી થતું દુઃખ એ સુખ દુઃખની તીવ્ર લાગણીઓને ઉત્પન્ન કરનાર (constructive) આદિથી અંતર્યામી સંયોગો છે; જેણે મૃત્યુને સ્વાભાવિક ધર્મ-આયુષ્યકર્મની એક વખતની પૂર્ણ સ્થિતિ બાણી છે, તેમજ જન્મેલો પ્રાણી ક્ષણે ક્ષણે આયુષ્યને ઓછું કરતો અને જલદી મરણ તરફ દિનદિન પ્રતિ પ્રયાણ કરતો અનુભવ્યો છે, તેઓમાં સુખ દુઃખની લાગણીઓને કબજે કરી લેવાનું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. દુનિયાના પ્રસંગોમાં સુખ પ્રાપ્ત થતાં પૂર્વે અનુભવેલી દુઃખદ સ્થિતિ અથવા કંઈક દિવસોનો ભે અનુભવ યાદ કરવામાં આવે તો સુખનો ઉભરો દુઃખના ઉભરામાં જલખિંદુ પડવાથી જેમ તે શમી જાય, તેમ શમી જાય છે, અને એ પણ આડકતરી રીતે સુખ દુઃખની સમાનતા કરવામાં સાધનભૂત બને છે. આમ હોઈ એક વિદ્વાને ઠીક જ કહ્યું છે કે—

परस्पृहा महा दुःखं निःस्पृहत्वं महा सुखं ।

एतदुक्तं समासेन लक्षणं सुख दुःखयोः ॥

સુખ દુઃખનું લક્ષણ પરસ્પરુત્તે આધીન એ રીતે હોવાથી વિપત્તિ આવે અથવા આવવાનો સંભવ જણાય ત્યારે ભયથી પ્રજ્વળ્યા કરવું, તેઓએ વિચારવાનું છે કે તેવા વિચારોના સેવનથી તે કાંઈ અટકી જવાનું નથી. માત્ર આત્મબળનો નિરર્થક વ્યય કરી તેની મૂળ સ્થિતિને પરત્રતામાં શામાટે જીકડવી જોઈએ ? ભલે ગમે તેવી વિપત્તિ આવે, ખાવાને અન્ન મળે નહિ, પહેરવાને કાંટયું તુટયું વસ્ત્ર મળે નહિ, તો પણ જે મનુષ્ય હૃદયમાં આશ્વાસનની શાંતિ અનુભવતો હોય છે, તે બળ જે હૃદયમાં ટકાવી રાખી બુદ્ધિને વિકસ્વર કરે છે.

પ્રત્યેક પ્રસંગે શું કરવું યોગ્ય છે તેને જોઈ શકવા સમર્થ થયેલો મનુષ્યનો આત્મા ઉન્નત થયેલો હોય છે. તે સામાન્ય મનુષ્યોની જેમ અનુચિત પ્રવૃત્તિઓમાં યોગ્ય નથી. પરંતુ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસના પ્રકાશમાં (revelation) હોવાથી આત્મબળ તે દૃઢ કરતો હોય છે અને પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિમાં તેના હૃદયરૂપ રસને ખેંચી વિલક્ષણ સુખાસ્વાદ કરે છે, આથી સુખ અને દુઃખના પ્રસંગોમાં આત્માની ઉન્નતિ કરવી કે અવનતિ કરવી એ પોતાના જ બળનું કર્તવ્ય છે.

આથી અંતિમ પૃથક્કરણમાં એ સ્પષ્ટ થાય છે કે, મનુષ્યના બાહ્ય જીવનમાં જે જે સંયોગો પ્રાપ્ત થાય અને તેને આધીન થઈ સુખથી થતો આનંદ કે દુઃખથી થતી દીનતા એ પૂર્વપરિચિત વિચારોની પ્રબળતા છે, તેથી તે વિચારોને પ્રયત્નવડે દૂર કરી પોતાનું ભાવિ પોતાને હાથ કરી પ્રતિદિન ઉચ્ચક્રમ પ્રાપ્ત કરવા આ અ-

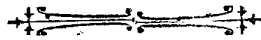
૬૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પૂર્વ કળા જે અહણુ-સ્વાધીન કરી લેવામાં આ જન્મના અનેક કર્તવ્યો પૈકી એક કર્તવ્ય છે. તેવું માની વર્તનમાં મૂકવા અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે; હુઝમાં પ્રસન્નતાનો અનુભવ કરવો અને સુખને સમાન દૃષ્ટિએ-મધ્યસ્થપણે વેદવું, એજ જ્ઞાનીઓનો પ્રયોધેલો માર્ગ છે અને એજ એમનું પવિત્ર આશ્વાસનમય સંદેશો છે.

શા. ફતેચંદ ઝવેરભાઇ.

ભાવનગર.

શ્રીમદ્ પંન્યાસજી શ્રી દાનવિજયજી મહારાજનું

વ્યક્ત્યાન ત્રીભું.

(ગતાંક ૫૪ ૩૩ થી).

સાધુ અને ગૃહસ્થનો આચાર.

શ્રીમાન્ ગાયકવાડ સરકાર મહારાજા !

આપની ધર્મવિષયક શ્રવણાભિલાષા થવાથી અમોએ આનંદિત થઈ પ્રથમ સામાન્યપણે દેવ, ગુરૂ અને ધર્મનું કિંચિત્ સ્વરૂપ કહ્યું, પછી સાધુધર્મનું કંઈક સ્વરૂપ કહ્યું, તે સાધુ ધર્મના સ્વરૂપની પચીસ ભાવનાઓ છે. તેમાંથી પ્રથમ ભાવના કહી, બાકી રહી તે ભાવનાઓ તથા ગૃહસ્થધર્મનું કંઈક સ્વરૂપ કહ્યું છું, તે શ્રવણ કરશે અને શ્રવણ કરી યોગ્યાયોગ્યનો વિચાર કરવો. તે આપ સતપુરૂષોને આધીન છે.

॥ મંગલાચરણ ॥

ये नो पंमितमानिनः शमदमस्वाध्यायचिंतांचिताः

रागादिग्रहवंचिता न मुनिर्जिः संसेविता नित्यशः ।

नाकृष्टा विषयैर्मदैर्न मुदिता ध्याने सदा तत्परा

स्ते श्रीपन्मुनिपुंगवा गणिवराः कुर्वंतु नो मंगलं ॥ १ ॥

અર્થ—જે મહા પુરૂષો પંડિતપણાના મદે કરીને રહિત અને કોષાદિક શાંત કરવામાં, ઇંદ્રિયોને દમન કરવામાં, સ્વાધ્યાય કરવામાં સદા લીન છે; તેમજ રાગાદિક અહોથી ઠગાયા નથી, અને બીજા અનેક મુનિઓ જેની સેવા કરે છે, તેમજ જેઓ ઇંદ્રિયોના વિષયમાં ખેંચાતા નથી, અને જ્ઞાનાદિકની પ્રાપ્તિ થયા છતાં મહોન્મત્ત પણ થતા નથી, અને સદા ધ્યાનમાં જ મગ્ન રહે છે, તેવા શ્રીમાન મહાત્માઓ અમોને સદા મંગલ કરો. ॥ ૧ ॥

પંન્યાસછ શ્રીમદ્ દાનવિજયછતું ધર્મ સંબંધી લાપણુ.

૬૭

ધર્મસાધન કરવાને સહાયકારી શરીરતું રક્ષણ કરવાની જરૂર છે. તે જેમ પ્રબળ હોય છે, તેમ ધર્મસાધનમાં વિશેષ સહાય થઈ શકે છે. એવણા સમિતિ. પરંતુ તેની પ્રબળતા ઉન્નતતાના માર્ગે જવી ન જોઈએ, તે-ટલા માટે નીચેનાં વચનોને યાદ કરે—

“ કાયો ન કેવલમયં પરિપાઘનીયો, મિથૈ રસૈર્વદ્વિધૈ નેચ લાલ્પનીયઃ
ચિત્તેન્દ્રિયાણિ ન ચરંતિ યથોત્પથેષુ વશ્યાનિ યેન ચ તથા ચરિતં જિનાનાં ॥૧॥

ભાવાર્થ—મિથાનાદિ અનેક રસોવડે લાડ લડાવી માત્ર કાયાતુંજ સારી રીતે પોષણ કરવું એમ નહિ, પરંતુ જેથી મન અને ઇન્દ્રિયો ઉન્માર્ગે ગમન ન કરે અને આત્મવશ રહે તેવી રીતે કાયાતું પોષણ કરવું, જેથી તેવી કાયા વડે ધર્મ-સાધન સારી રીતે કરી શકાય.

સાધુ આવા પ્રકારતું ચિંતવન કરતો, સરસ આહારની લોહુપતા દુર કરી જે વખતે લોકોને ત્યાં લોજનનો સમય થયો હોય તે વખતે ગોચરી કરવા એટલે આહારાદિક ગ્રહણ કરવા નીકળે. કહ્યું છે કે—

૧ સંપત્તે જિજ્ઞસુકાલ્કામિ, અસંજંતો અસુન્નિઓ ।

ઈમેણ કમ્મજોગેણ, જત્તપાણં ગવેસણ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—લિક્ષા સમય પ્રાપ્ત થયેથી મૂર્ચ્છા રહિત તથા બ્રાન્તિ રહિત ચકોરતા પૂર્વક આ દર્શાવેલ ક્રમ મુજબ સાધુ આહાર પાણીની ગવેષણા કરે. ગૃહ-સ્થને ઘેર જઈ ગૃહસ્થોએ ખાસ પોતાના માટે કર્યું હોય તેમાંથી સાધુધર્મતું પા-લણ થઈ શકે તેવા પ્રકારનો થોડો માત્ર આહાર ગ્રહણ કરે કે જેથી ગૃહસ્થને પો-તાના માટે બીજો આહાર તૈયાર કરવાની જરૂર ન પડે. તેમજ સાધુ ઉપર અપ્રીતિ પણ ન થાય. વળી જે ઘેર સાધુ આહાર લેવા જાય. ત્યાં મનુષ્યોની મુખવિકારાદિ ચેષ્ટાઓ વડે તેમનો મનોભાવ જાણી એમ માલમ પડે કે આહાર દેવાની ઇચ્છા છે તો જ તે ગ્રહણ કરે, નહીંતો ત્યાંથી પાછો ફરી બીજો ઘેર જાય, મતલબ કે સાધુ કોઈ પણ પ્રાણીને અપ્રીતિ ઉત્પન્ન થાય તેમ કદી ન કરે. એવા પ્રકારે ઘણાં ઘર ભ્રમણ કરી આહાર સંપૂર્ણ થયેથી સ્થાનકે જાય; ત્યાં જઈ લોજન કરતાં પણ સરસ નિરસ આહાર સંબંધી રાગદ્વેષ ન કરે, તેના દેનાર યા પકાવનારની સ્તુતિ કે નિંદા ન કરે. આ વિધિ સંબંધી અનેક ગ્રંથો જૈન દર્શનમાં છે. ખાસ પિંડ-નિર્યુક્તિ નામનો ગ્રંથ ૭૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણુ આહાર ગ્રહણ વિધિ ઉપર છે.

પાત્ર દંડ વસ્ત્રાદિ વસ્તુ લેવી પડે યા ભૂમિ ઉપર મુકવાની જરૂર પડે ત્યારે પ્રથમ તે વસ્તુ ચક્ષુથી જોઈ તેના ઉપર હાથાદિ હોય તો પ્રથમ

૬૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આદાન નિક્ષેપ. દૂર કરી પછી રજેહરણુ વડે તેને પ્રમાણને વસ્તુ ગ્રહણ કરે યા-ભૂમિ ઉપર મૂકે. જોયા છતાં રજેહરણુ પ્રમાણવાની જરૂર એટલા માટે કે કેટલાક સૂક્ષ્મ જીવો દૃષ્ટિગોચર થતા નથી; તેનું રક્ષણ થઈ શકે અને તેટલાજ માટે રજેહરણુ સૂક્ષ્મ કેમળ ઉત્તુનું બનાવવામાં આવે છે. અહીંનિશ રજેહરણુ પાસે રાખવાનું પ્રયોજન પણ એજ છે પણ જે સાધુ રજેહરણુનો યથા-વસરે ઉપયોગ કરતો નથી, તેને જોન શાસ્ત્રકારો પાપશ્રમણ કહે છે. કેમકે સાધુ-ઓએ સૂક્ષ્મ સ્થૂલ સર્વ પ્રકારના જીવોની દયા પાળવાની પ્રતિજ્ઞા કરી છે. વળી ‘આત્મવત્ સર્વજીવેષુ યઃ પश्यति सपश्यति’ એ વચનનું પાલણ કરવાને માટે પણ આની જરૂર છે. આ પ્રમાણે પરરક્ષા પણ થાય છે, અને શરીરાદિની પણ રક્ષા થાય છે. કેમકે ઝેરી, વીંછી, સર્પ આદિ જીવોથી પણ પોતાનો બચાવ કરી શકે છે. આ માત્ર ઉપરથી જોવા જેવું નથી, પરંતુ એના લાભાલાભની પરીક્ષા સૂક્ષ્મદૃષ્ટિ પૂર્વક કરવાની જરૂર છે.

ધર્મ સમિતિ. ગમનાગમન કરવાની જરૂર પડે ત્યારે સાધુ ધુસરા-પ્રમાણ આગળ દૃષ્ટિ કરતો ચાલે. પરંતુ આડી અવળી નજર ન કરે.

પ્રકાશ યુક્ત જગ્યામાં સાધુ ગૃહસ્થને ત્યાંથી આહારાદિ ગ્રહણ કરે. ઘણું કરીને ગૃહસ્થોને ત્યાં આહારાદિ કેવામાં-સ્ત્રીઓનો મુખ્ય ભાગ હોય છે. ત્યાં મનોવિકારને પ્રગટ કરવામાં અંધકાર પણ એક કારણભૂત થાય છે. અંધકારમાં શુદ્ધાશુદ્ધ આહારની પરીક્ષા થઈ શકતી નથી. માટે સાધુ અંધકારવાળી જગ્યામાં આહાર ગ્રહણ ન કરે. આ પ્રમાણે પ્રથમ મહાવ્રતનું રક્ષણ કરવા માટે સાધુ દરરોજ પાંચ ભાવનાઓનું સ્મરણ કરે.

બીજા મહાવ્રતનું રક્ષણ કરવા માટે પાંચ ભાવનાઓ.

૧ સત્યવ્રતનું રક્ષણ કરનારે મશ્કરીનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો જોઈએ. કેમકે મશ્કરી કરનાર અસત્ય જ યોલે છે; વળી તેનાથી અનેક અનર્થો હાસ્ય ત્યાગ. અવશ્ય ઉત્પન્ન થાય છે. સામા માણસનું હૃદય દુખાય છે. માટે સ્વપરહિતાર્થે મશ્કરીનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો.

૨ લોભી પ્રાણી આ સંસારરૂપી રંગભૂમિમાં કેવા કેવા પ્રકારના વેષ ભજવે છે. પુરૂષો થઈ સ્ત્રીઓનો વેષ ધારણ કરે છે, ભયંકર અટ-લોભ ત્યાગ. વીઓમાં ભ્રમણ કરે છે, ગહન સમુદ્રમાં ગમન કરે છે, ભિક્ષા માગે છે, કૃપણની સેવા બજાવે છે, પ્રમાણિકપણાને જલાં-જલિ દે છે, વિશેષ શું કહેવું. સર્વ જીવોનો નાશક લોભ જ્યાંસુધી ગયો નથી, ત્યાંસુધી પ્રાણીઓ અનેક અનર્થ સેવે છે. શાસ્ત્રકાર કહે છે કે—

પન્થાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજીનું ધર્મ સંબંધી લાપણું.

૬૯

૧ કોહો પીઈં વિણાસેઈ, માણો વિણયનાસણો

માયા ધિત્તાણિ નાસેઈ, લોહોસવ્વ વિણાસણો ॥ ૧ ॥

અર્થ—ક્રોધ પ્રીતિનો નાશ કરનાર છે, માન વિનયનો નાશ કરે છે, માયા મિત્રતાનો નાશ કરનાર છે, લોભ સર્વનો નાશ કરે છે. આ વચન ઉપરથી જણાય છે કે ક્રોધ, માન, અને માયા, જ્યારે એકેક ગુણનો નાશ કરે છે, ત્યારે લોભ સર્વ ગુણોનો નાશ કરે છે. છેવટ પ્રાણનો પણ નાશ કરે છે.

જેમ સમુદ્રનો પાર પામી શકાતો નથી, તેમ લોભનો પણ પાર આવતો નથી. ‘જહા લાહો તહા લોહો’ જેમ જેમ લાભની વૃદ્ધિ તેમ તેમ લોભની પણ વૃદ્ધિ થાય છે. લોભી અન્યની સાથે તો શું પરંતુ પોતાના સ્નેહીઓ અને સંબંધીઓની સાથે પણ જૂઠું બોલતાં ડરતો નથી. વિશ્વાસઘાતો જેને કંઈ હીસાબમાં નથી. માટે સત્યવ્રતનું રક્ષણ કરનાર મુનિ અતિ સુખદાતા સંતોષનું આલંબન કરતો લોભનો ત્યાગ કરે.

૩ લયભીત પ્રાણીને યોગ્યાયોગ્યનું ભાન રહેતું નથી, જેથી અસત્ય બોલવાનો સમય આવે છે. પરંતુ સત્ત્વવાન પ્રાણી પ્રાણીને પણ અલય ત્યાગ. સત્ય બોલતો નથી. માટે સત્યવ્રતનું રક્ષણ કરનાર પ્રાણી સત્ત્વનું આલંબન કરી ભય દૂર કરે.

૪ જ્ઞાનને અટકાવનાર, ચારિત્ર ધર્મનો નાશ કરનાર, દૂર્ગુણોનો પક્ષપાતી અને નરકનું દ્વાર ક્રોધ છે. લાંબી મુદતથી સંચિત કરેલ ક્રોધ ત્યાગ. લોપાજ્ઞાનને થોડી મુદતમાં ક્રોધ નાશ કરી નાંખે છે. જેને તે ઉત્પન્ન થયો હોય તેની ખરાબી કરે છે. એટલું જ નહીં, પરંતુ સામો પ્રાણી સમતાવાન ન હોય તો, તેની પણ અતિ ખરાબી કરે છે. જરા માત્ર પણ અગ્નિનો તણખો, પવનની અનુકુળતાએ આખા નગરનો નાશ કરનાર થાય છે. તેવી જ રીતે ક્રોધી પુરૂષો પણ આબુબાબુનો અનુકુળ સંયોગ મળતાં મોટા મોટા રાજ્યોની પણ ખરાબી કરનાર થયા છે. અરે! જેના પ્રભાવે મોટા મોટા મુનિઓ પણ નરકાવાસના લોગી થયા છે. આ બાબતમાં એક મહાત્માનું નીચે પ્રમાણે વચન છે.

“અણથોવં વણથોવં, અગ્નીથોવં કસાયથોવં ચ,

ન હુ જે વિસસિયવં, થોવંપિ તં વહુ હોઈ ॥ ૧ ॥

અર્થ—ઋણ (દેવું) વૃણ (ગુમડું) અગ્નિ અને કષાય જો કે થોડાં હોય તો પણ તેનો વિશ્વાસ ન કરવો. થોડાં પણ તે ઘણાં થઈ પડે છે. વિશેષ શું કહેવું? એ સંબંધી લખતાં પાર આવી શકે તેમ નથી.

૧ દશવૈકાલિક સૂત્ર.

મુનિઓએ વચનનો ઉચ્ચાર કરતાં પહેલાં પોતામાં ક્રોધનો આવેશ હોય તો તે દૂર કરવો, અને જ્યાંસુધી શાંતતા ન હોય ત્યાં સુધી વચન ઉચ્ચારવું નહિ, કેમકે ક્રોધના આવેશમાં પ્રાણીને સામાના અછતા દૂષણ બોલવાનો પ્રસંગ આવે છે. અને તેથી પોતાના વ્રતનો ભંગ થાય છે.

૫ વિચાર પૂર્વક બોલવું. પોતાને શું કહેવું છે? તેનો પ્રથમથી વિચાર કરવો. વિના વિચારે જેમ આવે તેમ કદી પણ બોલવું નહીં. વિચાર્યા સિવાય વિના વિચારે બોલનારને અસત્ય બોલવાનો પ્રસંગ ઘણી વખત બોલવું નહીં. ત આવી જાય છે. આવા પ્રકારની ભાવના ભાવે. આ બાબતમાં જૈન સિદ્ધાંતકારોએ દર્શાવેલ મુખ્ય ચાર પ્રકારનાં વચનો નીચે પ્રમાણે—

ધ્વનનના વિભાગ.

સત્ય, અસત્ય, મિશ્ર અને અસત્યમૃષા તથા તેના અવાંતર ભેદોને સમ્યગ્ પ્રકારે જાણી હિત, મિત અને પ્રિય વચનો બોલે.

ત્રીજા મહાવ્રતનું રક્ષણ.

૩ ત્રીજા મહાવ્રતનું રક્ષણ કરનાર મુનિ જો કે એક તૃણમાત્ર વસ્તુ પણ તેના સ્વામીની આજ્ઞા વિના ગ્રહણ ન કરે તો પછી બીજી વસ્તુ તો ક્યાંથી ગ્રહણ કરે? પરંતુ તેનું વિશેષતર રક્ષણ કરવા માટે નીચેના પ્રસંગો પણ સંભાળે.

- ૧ જે મકાનમાં સાધુ રહે તે મકાનના સ્વામીની આજ્ઞા પોતે પ્રથમ લઈ તેમાં રહે.
- ૨ તે મકાનના સ્વામીની વારંવાર આજ્ઞા લે, કદાપી તેની ઇચ્છા ન હોય તો ત્યાંથી તુરત નીકળી અન્ય મકાનમાં જાય.
- ૩ જે મકાનમાં ઉતરવું હોય તે મકાનની ભૂમિની પ્રથમથી મર્યાદા પૂર્વક યાચના કરે.
- ૪ જે મકાનમાં ઉતરવું હોય, તે મકાનમાં જો કદાપિ પ્રથમ કોઈ સાધુ ઉતર્યા હોય તો તેમની પણ આજ્ઞા લે, જેથી તેમને અપ્રીતિ ન થાય અને સાધર્મિક અદત્તદોષ ન લાગે.
- ૫ અન્ન પાણી, વસ્ત્ર પાત્ર શિષ્યાદિક જે ગ્રહણ કરે તે સર્વ ગુરૂની આજ્ઞા પૂર્વક ગ્રહણ કરે. જો તેમ ન કરે તો ગુરૂ અદત્તદોષ લાગે. જૈન શાસ્ત્રકારોએ ચાર પ્રકારનાં અદત્ત દર્શાવ્યાં છે.

તીર્થંકર અદત્ત.

ગુરૂ અદત્ત.

સ્વામી અદત્ત.

જીવ અદત્ત.

ઉપરના ચાર પ્રકારના અદત્તમાં કોઈપણ પ્રકારે દૂષણ ન લાગે તેવી રીતે સંયમોપયોગી વસ્તુઓને ગ્રહણ કરે.

પાંચાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજીનું ધર્મ સંબંધી ભાષણ.

૭૧

ત્રીજા મહાવ્રતના રક્ષણ માટે એ પાંચ ભાવનાઓનું સ્મરણ કરે.

ચોથા મહાવ્રતના રક્ષણાર્થે પાંચ ભાવનાઓ.

હવે ચોથું મહાવ્રત જે સઘળાં વ્રતોમાં રાજ સમાન છે, તેના રક્ષણમાં અતિ તીવ્ર ઉપયોગ રાખવાની જરૂર છે. કેમકે જૈન મુનિઓએ મન, વચન, અને કાયાથી સર્વ પ્રકારે સ્ત્રી સેવવાનો ત્યાગ કર્યો છે; તેઓ આ પ્રમાણે પોતાના વ્રતની રક્ષા કરે.

૧ જે મકાનમાં સ્ત્રી રહેતી હોય અથવા સાક્ષાત્ સ્ત્રી તો દૂર રહે, પરંતુ જ્યાં સ્ત્રીની યા તો દેવાંગનાની મૂર્તિ અને તેમનાં ચિત્રો હોય તથા જે મકાનમાં નપુંસક વેદવાદાં રહેતાં હોય તથા જે મકાનમાં ગાય, ઘોડી, ભેંસ, બકરી વગેરે રહેતી હોય, જે મકાનમાં વિષયવિલાસી શખ્દોનું શ્રવણ થતું હોય, તેવા મકાનમાં સાધુ ન રહે; તથા જે આસન ઉપર સ્ત્રી બેઠી હોય, તે આસને ઓછામાં ઓછું બે ઘડી સુધી ન બેસે.

૨ સ્ત્રી સાથે રાગયુક્ત વાર્તાલાપ ન કરે-રાગી સ્ત્રી સાથે-વાર્તાલાપ ન કરે. સ્ત્રી સંબંધી કથા જેમકે તેમના દેશ, જાતિ, કુલ, વેષ, શરીર, અંગોપાંગ, ભાષા, સ્નેહ, શૃંગાર વિગેરે કથાઓ ન કરે. રાગયુક્ત એવી કથા કરનારને અવશ્ય વિષયવિકારો ઉત્પન્ન થાય છે, જેથી તે મહાવ્રતનો ભંગ થાય છે.

૩ પૂર્વાવસ્થામાં વિષયાદિ સેવન કર્યો હોય તેનું કદી પણ સ્મરણ ન કરે, કેમકે તેના સ્મરણથી વિષયવાસના અતિ પ્રબલિત થઈ બ્રહ્મચર્યથી બ્રષ્ટ કરે છે; કદી તેના સ્મરણનો સંભવ થાય તો મનને ધર્મ ધ્યાનના પ્રસંગમાં બેડી તેનાથી વિમુક્ત કરવું.

૪ સ્ત્રીઓના અંગોપાંગ રાગયુક્ત દૃષ્ટિએ આંખો ફાડીને અભિલાષા પૂર્વક કદી જોવાં નહીં. અચાનક દૃષ્ટિ પડે તો દૃષ્ટિ ખેંચી લેવી, પરંતુ રાગ પૂર્વક દેખવાં નહીં તથા શરીર સંસ્કાર ન કરવા, કેમકે તે પ્રાણીને વિષયવાસનામાં લીન કરી વ્રતથી બ્રષ્ટ કરે છે.

૫ પ્રાણીત સ્તનિગ્ધ મધુરાદિ ષડ્ રસ યુક્ત ભોજન વારંવાર ન કરે તથા રૂક્ષ આહાર પણ પ્રમાણથી અધિક ન કરે. સ્તનિગ્ધાદિ આહાર વારંવાર કરનારને અવશ્ય વિષયવિકાર પ્રબળ થાય છે, અને તેથી પાત થવા વખત આવે છે. પ્રમાણાદિક રૂક્ષ આહારથી પણ એ દશા થાય છે. વળી વિશુચિકાદિકે કરી શરીર ખરાબ થઈ ધર્મસાધનમાં વિઘ્ન થાય છે.

૭૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવા પ્રકારની ભાવનાઓ વડે અંતઃકરણ વાસીત ચોથા મહાવ્રતનું રક્ષણ કરે.

પાંચમા મહાવ્રતના રક્ષણાર્થે પાંચ ભાવનાઓ.

પાંચમા મહાવ્રતનું રક્ષણ કરનાર મનોહર, શમ્ભુ, રૂપ, રસ, ગંધ, સ્પર્શાદિ વિષયોમાં આસક્તિ ન કરે તથા તેથી વિપરીત ઉપર દ્રેષ ન કરે. આ પાંચ ઇન્દ્રિયાના વિષયમાં દૃષ્ટાંત સહિત ઘણું કહેવાનું છે, પરંતુ હું સમય હોવાથી કહું નથી. પ્રસંગોપાત આગળ કહીશ.

ગૃહસ્થના ધર્મનું સ્વરૂપ.

હવે સાધુધર્મના સ્વરૂપથી કેટલોક ભાગ બાદ કરીને ગૃહસ્થના ધર્મનું સ્વરૂપ જણાવીએ છીએ, તે ગૃહસ્થધર્મને બાર વિભાગે કરીને જૈનશાસ્ત્રમાં જણાવેલો છે, તેમાંથી પ્રથમ વિભાગનું કિંચિત્ સ્વરૂપ. અહિંસા વ્રતને એવી રીતે પાલન કરે કે—જે હાલતા ચાલતા કીડા આદિ નિરપરાધિ જીવો છે તેઓને મારવાની બુદ્ધિથી મારા હાથે માફ નહીં તેમજ ખીજા પાસે પણ મરાવું નહીં. સાધુ પુરૂષો હોય તે તો એકેન્દ્રિઆદિ સર્વ જીવોની રક્ષા કરી શકે છે. તેવી રીતે ગૃહસ્થધર્મને અંગીકાર કરવાવાળાથી બની શકે નહીં વાસ્તે ઉપર બતાવેલા નિયમ પ્રમાણે આપણા વ્રતનું પાલન કરી શકે છે, અહીંયા તર્ક થાય છે, જે રાજા મહારાજાથી આ વ્રત કેવી રીતે પાળી શકાય તેમાં જાણવાનું જે સાધુ લોકો વીશ વિશ્વા (એટલે સંપૂર્ણ) અને ગૃહસ્થ છે તે સવાવિશ્વા (એટલે સાધુની દયા કરતાં એક આની માત્ર) દયાનું પાલન કરી શકે છે, તેનો વિચાર નીચેની ગાથાથી જણાવીએ છીએ.

૧ જીવા સુદુમાયુક્તા-સંકલ્પા આરંજા જવેદુવિહા ।

સાવરાહ નિરવરાહ-સવિરકા ચેવ નિરવિરકા ॥૧॥

અર્થ—જીવો બે પ્રકારના છે. પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ એ જીવોને સૂક્ષ્મ કહે છે. અને કીડા આદિ બે ઇન્દ્રિયાદિ જીવો સ્થૂલ ગણાય છે. આ બંને પ્રકારના જીવોની રક્ષા સાધુ લોકો સારી રીતે કરી શકે છે, તેથી તેમની દયાને વીસવિશ્વા. (અર્થાત્ સંપૂર્ણરૂપે) ગણેલી છે. અને ગૃહસ્થોથી માત્ર કીડાદિક જે ત્રસ જીવો છે. તેનીજ દયા થઈ શકે છે તેથી વીશમાંથી અડધી થઈ ગઈ તો દશ વિશ્વા માત્ર રહી. આગે આરંભ (એટલે ગૃહાદિકનાં કર્તવ્યો) કરવાં તેમાં યત્ન કરતાં પણ કીડાઆદિ જીવોનો ઘાત થવાનો સંભવ હોય છે. તેથી તે પણ દયા બરોબર થઈ શકે નહીં પણ સંકલ્પ માત્રથી હિંસા કરૂં નહીં એવો નિયમ થઈ શકે છે તેથી દશમાંથી પણ અડધી ગઈ એટલે પાંચ વિશ્વા દયા રહી

૧ યોગશાસ્ત્ર.

પન્થાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજીનું ધર્મ સંબંધી ભાષણ.

૭૩

તેમાં પણ અપરાધી જીવોની સંપૂર્ણ દયા પળી શકે નહીં—કારણ રાજ ધર્મોદ્ધિક ચાલી શકે નહીં તેમ સામાન્ય ગૃહસ્થોથી પણ સંપૂર્ણ રીતે પાળી શકાય નહીં. વાસ્તે ખરો નિયમ એવો જ લઈ શકાય કે—જે નિરપરાધી જીવો છે તેની દયા હું અવશ્ય પાળીશ તેથી પાંચ વિશ્વામાંથી પણ અડધી ગઈ એટલે અઢી વિશ્વા માત્ર રહી તેમાં પણ નિરપેક્ષ થઈ અપરાધી જીવોને ઘાતાદિક કરું નહીં. તેથી અઢી વિશ્વામાંથી પણ અડધી દયા ઝોછી થઈ. એટલે સવાવિશ્વા નામ એક આના માત્ર જ દયા ગૃહસ્થોથી સંપૂર્ણ રીતે પાળી શકાય છે. તેવી દયા પાળતાં ગૃહસ્થોને કોઈ પણ પ્રકારની હરકત આવી શકતી નથી. આ જગોપર અહિંસાવ્રતનું સામાન્ય માત્ર સ્વરૂપ બતાવ્યું.

બીજા વ્રતનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

સાધુ પુરૂષોને સર્વથા પ્રકારથી પણ જીવું બોલવું નહીં, પણ ગૃહસ્થોથી તેવી રીતે બનવું અશક્ય હોવાથી પાંચ પ્રકારનાં મોટાં જીવોને તો અવશ્ય વર્જવાં—

૧ કન્યાલિક એટલે કન્યાથી માંડીને જેટલાં બે પગનાં માણસ તેના સંબંધે જે જીવું નહીં બોલવું તે એવી રીતીથી કે—કન્યા કાણી હોય, લુલી હોય, લંગડી આદિ ખોડવાલી હોય પણ તેનો સંબંધ કરતી વખતે તેના સાસરાવાલાને ઉંધુ—ચતું સમજાવીને બીજાની સાથે વળગાડી આપવી. અથવા કોઈ નોકર, અથવા દાસ—દાસી આદિના સંબંધે પણ તેવીજ રીતે ઉંધુ—ચતું ભરાવીને બંધ બેસાડી આપવું. એવા પ્રકારનું જીવું ગૃહસ્થધર્મના પાલન કરવાવાળાએ અવશ્ય વર્જવું, કારણ એવા પ્રકારનું જીવું બોલવાથી ઘણા લોકોમાં અપ્રીતિ, અવિશ્વાસી, અપયશાદિક મહા પાપ થવાનો સંભવ થાય છે. વાસ્તે આવું જીવું બોલવું અવશ્ય વર્જવું.

૨ ગવાલીક એટલે ગાય ઘોડા આદિ સર્વ ચૌપદોને લેવા માટે અથવા વેચવા માટે ઉંધુ ચતું સમજાવી બીજાના ગળે ન વળગાડે અને આપણા વ્રતની રક્ષા કરે આ બીજું પણ જીવું ન બોલે.

૩ ભૂચલીક, જમીન, ઘર, હાટ, હવેલી, બાગ, બગીચાદિ જે સ્થાવર મીલકત છે તેના માટે પણ જીવું ન બોલે.

૪ થાપણ મોસો—કોઈ બીજા પુરૂષે આપણી પ્રતીતિ બાણીને સાક્ષી—લેખપત્ર કર્યા વિના પોતાની રકમ આદિ રક્ષા કરવાને માટે મુકી ગયો અને પરદેશાદિકથી બે ચાર વર્ષે આવીને માગણી કરતાં તદ્દન અજાણ થઈ નામુકરર બનું એ ચોથું જીવું છે. તે ગૃહસ્થધર્મને પાલન કરવાવાળાએ કદાપિ પણ બોલવું નહિ.

૫ જીડી સાક્ષી પુરવી—જે જણના ટંટામાં એકના તરફથી લાંચ લઈને અગર શરમની ખાતર જીડી સાક્ષી પણ નહિ પુરવી. તેમજ જીડો લેખ પણ લખવો

૭૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નહિ. તોજ આ ખીજા વ્રતને પાળી શકે છે. કદાપિ સૂક્ષ્મ જીવું બોલવાનું ભાન સહેજસાજમાં ન રહી શકે તો પણ આ ઉપર બતાવેલાં સર્વ લોકમાં હલકાં પડી જવા જેવાં તો વચન અવશ્ય બોલવાં નહિ. તો ગૃહસ્થને પણ સારો લાલ થવાનો સંભવ છે. વાસ્તે અવશ્યપણ વળે જ.

હવે ત્રીજા વ્રતનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

માટી ચોરી--ઘાડ પાડવી, રસ્તા છુટવા, જખરજસ્તીથી ખીજાની વસ્તુ લેવી. હલકપટાદિકથી ખીજાની વસ્તુ લેવી. રાજ્યના દાણની ચોરી કરવી, કોઈની અમુલ્ય વસ્તુ પડેલી લઈને છુપાવી લેવી ઇત્યાદિક જે કારણથી લોકોમાં ભંડાય અને રાજ્યમાં ફંડાય તેવી ચોરી કરવી નહિ, એવો જે નિયમ પાળે તે ત્રીજા વ્રતરૂપે ગણાય છે. બાકી અલ્પ મુલ્યવાળા સાધારણ વસ્તુઓનો સર્વથા ઉપયોગ ગૃહસ્થથી ન પણ બની શકે, પણ સાધુઓએ તો તેવો પણ ઉપયોગ માલિકની રજા વિના ખીલકુલ કરવો નહિ, એ પ્રમાણે ત્રીજા વ્રતનું પાલન કરે.—૩

ચોથા વ્રતનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

બ્રહ્મવ્રત—સાધુઓ તો સર્વથા પ્રકારથી સ્ત્રીઓનાં સંબંધથી વિમુખ જ હોય છે, અને ગૃહસ્થોને તે નિયમ એવી રીતે પાળવો કે જે સ્ત્રીનું પાણિગ્રહણ કર્યું હોય તેનાથી જ નિર્બાહ કરવો પણ ખીજા અનેક ઠેકાણે ભટકવું નહિ. તોજ આ ચોથું વ્રત પાળી શકાય છે. વિશેષ વિચાર સાધુના સ્વરૂપમાં કહેલો છે, અને ગૃહસ્થોના માટે પણ કેટલાક વિચારો બતાવેલાં છે. તે બધા વિચારો આ ટુંક વખતના ઉપદેશમાં કહી શકાય નહિ, પણ સાધારણ રીતે આપણી સ્ત્રીથી નિર્બાહ કરવા-વાળાથી આ ચોથું વ્રત પણ પાળી શકાય છે.

પાંચમા વ્રતનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

ધન તે નાળિયેરાદિ-ગોળઆદિ-ઝવેરાત આદિ ૧ ધાન્ય તે ગહુચણાદિક ૨ ફોત્ર તે બાગ, બગીચાદિક ૩ વાસ્તુક તે હાટ હવેલી આદિ ૪ રૂપ્ય તે શિષ્મા વિનાની ચાંદી ૫. સુવર્ણ તે શિષ્મા વિનાનું સોનું ૬. કુપદ તે ત્રાંબુ પીતળ આદિ ધાતુઓ ૭. દ્વિપદ તે દાસ-દાસી આદિ ૮. ચૌપદ તે ગાય-ભેંસ આદિ ૯.

આ ઉપર લખેલી વસ્તુઓને જે પ્રમાણે આપણી ક્ષત્તામાં રાખવાનો નિયમ લીધો હોય, તેથી અધિક પ્રમાણથી રાખવાની ઇચ્છા ન કરે.

કદાચ અધિક વૃદ્ધિ થાય તો ધર્મના કાર્યોમાં ખર્ચ કરે. કેમકે પુણ્યના યોગથી સ્વભાવિક વૃદ્ધિ થાય. તેને કોઈ નાખી દેતું નથી. જ્યાં સુધી આ પદાર્થોનો નિયમ ન કરે ત્યાં સુધી ઇચ્છાનો નિરોધ થઈ શકતો નથી. સાધુઓને તો કોઈ પણ વસ્તુભાવ ઉપર મૂર્છા કરવી જ નહીં તોજ તેનું સાધુપણું બની શકે અને ગૃહસ્થને સર્વથા પ્રકારથી બનવું અશક્ય હોવાથી-ઇચ્છા પૂર્વક પ્રમાણ કરી, આ

પંચાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજીનું ધર્મ સંબંધી ભાષણ.

૭૫

વ્રતને પાલન કરવું, નહિ તો ખીજા કોઈ પણ પ્રકારથી સંતોષ થવો તે અતિ દુર્ઘટ છે, અને પ્રમાણ કયાં વિના ઘણા લોકોને આ ભવમાં પણ અનેક સંકટો ભોગવવાં પડે છે તો પરલોકમાં કેમ ભોગવવાં નહીં પડે; એવું જાણીને અવશ્ય આ વ્રતોનું પાલન કરવું.

સાધુઓના માટે તો આ સર્વ વ્રતોમાં સર્વથા પ્રકારથી પાલન કરવાનો આદેશ હતો-તેથી આ પાંચે વ્રતોને મહાવ્રતોના નામથી કહ્યાં હતાં અને ગૃહસ્થોના માટે સ્થૂલ સ્થૂલ વિષયને પાલન કરવાને બતાવ્યો તેથી એ પાંચે વ્રતોનાં નામને અણુવ્રતના નામથી ઓળખાવેલાં છે.

હવે એ વ્રતોને ગુણની વૃદ્ધિ કરવાવાળાં હોવાથી આગળના ત્રણ વ્રતોનું નામ પણ ગુણવ્રત તરીકે આપેલું છે, તેનો વિચાર નીચે મુજબ:—

હવે દિશાના પ્રમાણુવાળું છઠ્ઠા ગુણુવ્રતનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

જળના માર્ગમાં તેમજ સ્થળના માર્ગમાં અમુક અમુક ગાઉના પ્રમાણથી ઉર્ધ્વ-અધો-તીર્થી દિશા સુધી જ જવું. કદાચ પવનઆદિના કારણથી ભૂલ પડે તો વ્રતનો ભંગ ન થાય એવી રીતે આ દિશાનું પ્રમાણ કરવાથી પૂર્વના વ્રતોમાં ગુણ થવાનો સંભવ છે. તેથી એ વ્રતને પણ અંગીકાર કરવાની જરૂર છે.

હવે ભોગોપભોગરૂપ સાતમા ગુણુવ્રતનું કિંચિત્ સ્વરૂપ.

આ સાતમા ગુણુવ્રતમાં-લક્ષ્યાલક્ષ્યનો વિવેક બતાવેલો છે, તે એવી રીતે કે-૧ મહિરા, ૨ માંસ, ૩ મધુ અને ૪ માંખણ, આ ચારે વસ્તુને અંગીકાર ન કરવાથી પ્રથમનું જે દયાવ્રત છે તેને ગુણુકારી થાય છે. કારણ એ છે કે મહિરા અને માંસને સ્વભાવે પણ દુષ્ટ માનેલાં છે, અને તેમાં તેજ વર્ણના સૂક્ષ્મ જીવોની ઉત્પત્તિ શાસ્ત્રકારોએ કહેલી છે-તે સિવાય ૧ વડનાં ૨ પીપલાનાં ૩ પીલુનાં ૪ કડુંબર અને ૫ ગૂલર એ પાંચે વૃક્ષોનાં ફલોને પણ અલક્ષ્યરૂપે કહેલાં છે-કારણ એ ફળોમાં પ્રાચે ઝીણાં ઝીણાં અનેક જીવડાં તે ફળનાં બીજોની સાથે રહેલાં હોય છે તેથી તે ફળોને પણ અંગીકાર નહીં કરવાથી પ્રથમના વ્રતને ગુણ થવાનો સંભવ છે. તેમજ ઘણાં દિવસનાં કેરી આદિનાં અથાણાં તેમજ ચલિત રસાદિક વસ્તુઓ, રાત્રી ભોજનાદિકને પણ વર્જવાનું કહેલું છે. તેમજ અન્નાણુ ફલાદિકને પણ નહિ ખાવાં; કારણ આ વસ્તુઓમાં સ્વપરના જીવોના પ્રાણુઘાતાદિકનો ભય રહેલો છે. ઇત્યાદિક અનેક લક્ષ્યાલક્ષ્યનો વિવેક દર્શાવેલો છે. તેને પણ પાલન કરવાની આવશ્યકતા બતાવેલી છે. એ રીતે સાતમા વ્રતનું સ્વરૂપ કહી બતાવ્યું. ॥ ૭ ॥

આ પ્રમાણે સાત વ્રતોનું કિંચિત્ સ્વરૂપ દર્શાવ્યું. બાકીના વ્રતોનું સ્વરૂપ હવે પછી કહેવામાં આવશે. ઇત્યલં.

૭૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અઢાર પાપસ્થાનક દશમું.

“ રાગ ”

(હરિગીત છંદ.)

- તજો રાગ પાપસ્થાન દશમું, કેશરી વડરાય છે,
વિષયાલિલાષી મંત્રિ, જેના કાર્યમાં પંકાય છે;
છોડ પ્રપંચી પંચદંદ્રિય, કાર્ય સકળ જમાવતા,
હરિહર બ્રહ્માપુરંદરદિ, સમળ જે વશ નાયતા. ૧
- અતિ લખિધવંત આષાઠભૂતિ, નાણિનટ્ટી વશપડયા,
શ્રુતનિધિ નંદિષેણુજી, રાગેથી કોશ્યા કર ચડયા;
બાવિશ જીન પણ પૂર્વ રાગેથી, ગ્રહિ વાસો વશા,
કુણહિન પામે તાગ એ વિરાગની બહોળી દશા, ૨
- રાગે વહ્યા જન નરકને, નિગોદના દુઃખ ભોગવે,
છે વજ્ર બંધ સમાન તો પણ, હૃદય રાગેથી દ્રવે;
રેતા અડગ સ્થુલિભદ્ર ચારુભાસ કોશ્યાને ઘરે,
કરવા કસોટી ગયા મુનિપણ, રાગથી પાછા ફરે. ૩
- રહિ રાગ વશતપ જપ કર્યો, સુત્રાર્થ મનમાં મારતા,
તો પણ નહિં મુકિત વર્યો, ભવચક્રના ફળ ચાખતા;
ઉપાય નહીં અમૃત વિષે, જ્યાં વિષચારા શું કરે,
ગૌતમ તજી મહાવીરપરના, રાગને કેવલ વરે. ૪
- રહનેમી ચીર નિચોવતા, રાબુલ દેખીને મુકે,
કર્યો રાગ જેણે રાંક તેના બન્ધુ થૈ વૃત શું મુકે,
પ્રતિબોધતા રાબુલ સતી, દેવર મુનિને ઉદ્ધર્યો,
તજી રાગ આલોચણુ લહિ, વૃતમાં રહી મુકિત વર્યો. ૫
- જે શુભ સદ્ગમ સંગતે, રહિ રાગને જીતી ગયા,
ચારિત્ર ધર્મ વિવેકથી, અપ્રમત્ત શૈલેશી થયા;
નરરત્ન તેવા ધીર ન ચળે, રાગથી દઢતા કદા,
“ દુર્લભ ” વરે સુખ શાશ્વતા, જે રાગથી ન્યારા સદા. ૬

પંન્યાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજીનું ધર્મ સંખંધી લાપણુ.

૭૭

સંવત્સરી ખામણાનાં પત્રો સાથે મહારો સંખંધ

અને કર્તવ્ય દિશા સહુ સદ્દય.

સાધુ-સાધ્વી અને શ્રાવક-શ્રાવિકાઓને જણાવવાની જરૂર.

લેખક—સહગુણાનુરાગી સુનિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી—ધોરાજી.

ખામણાનાં પત્રો લખવાનો પ્રચાર આપણા જૈન ભાઈઓમાં બહુ જ વધી પડ્યો જણાય છે. ‘ખમવું’ અને ‘ખમાવવું’, ‘ઉપશાન્ત થાવું’ અને ‘ઉપશાન્ત કરવું’ એ પવિત્ર શાસ્ત્ર વચનો આપણને કષાય-દોષ નિવારવા માટે ઉપદેશો છે. તે પવિત્ર ઉપદેશ આવા પ્રચલિત પત્ર વ્યવહારથી સાર્થક થાય છે કે નહિ તેનો ઉંડા ઉતરી જ્યાં ભાંધવામાં આવે તો આ ચાલુ વ્યવહારની કેટલી ઉપયોગિતા છે તે સમજી શકાય. ‘જૈન પત્રના’ ખાસ પચુષણના અંકમાં આ સંખંધે લખેલા ‘બે બોલ’ વાંચનાર જાણી શકશે કે જેની સાથે કંઈ પણ કલેશ યા ખેદ ઉપજ્યો હશે, તેને કોરાણે મૂકી અથવા તેની તરફ વાંકું મોં કરી કેવળ ઉપર ચોટીયો (કુંભારની જેવો) મિચ્છામિ દુકકડ દઈને પોતે માનેલા સ્નેહીઓ સાથે છૂટથી મુખ, પત્ર કે ગમે તે વડે મિચ્છામિદુકકડની વૃષ્ટિ કરવામાં આવે છે. આ ચાલુ વ્યવહારમાં જેની સાથે કલેશ-કષાય થયા હોય તેને ખામવા-ખમાવવાની બહુધા ઉપેક્ષા કરાય છે તેથી લૂણ વગરના અન્નની જેમ શુદ્ધભાવ વગરની પવિત્ર કરણી પણ નમાલી જણાય છે. જ્ઞાનીના વચનનું લગભગ ઉદ્ધંધન થાય છે અને નકામો વખતનો અને દ્રવ્યનો પુષ્કળ વ્યય કરાય છે. તેમ છતાં ‘અતિ પરિચયાત્ અવજ્ઞા’ જેવું જ થાય છે. સંખ્યાખંધ છાપેલાં કાર્ડ અને કંકોતરીયો વાંચવાની કોણુ દરકાર કરે છે? ‘નામ ઠામ જોયું એટલે ખેલ ખલાસ’ જેવું થાય છે. અને અતિ ઘણામાં થાય પણ તેવું જ. જો કે આજે વર્ષો થયાં આ પ્રસંગે હું ભાગ્યે જ પત્રો ત્તર લખી શકું છું તેમ છતાં લગભગ ૨૦૦ જેટલા કાર્ડ કવર મહારો આવતાં હશે તે તપાસતાં હું થાકી જાઉં છું. તો પછી તેમને બધાને પૃથક્ પૃથક્ ઉત્તર શીરીતે આપી શકાય? તેમનું અને ખીજાઓનું મન નારાજ નહિ કરતાં તેમના પવિત્ર કર્તવ્યનું કાંઈક ભાન કરાવવા જે લેખો પ્રગટ કરવા મને આંતર પ્રેરણા થઈ છે તે લેખો જો સહુ શાન્તચિત્તથી વાંચી તેમાંથી હંસવત્ સાર લેવા ધારશે તો સહુને ભવિષ્યમાં કંઈને કંઈ લાભ થઈ શકશે. પૂર્વ મહાપુરુષોએ વૈર વિરોધનાં મૂળ ખાળવા માટે જ અને સદાય સમતા રસ ઝીલવા માટે જ અતુલ પરિશ્રમ ઉઠાવી આપણને વારંવાર સદુપદેશરૂપ અમૃતસિંચન કર્યું છે, તે આપણે સમજી ને સાર્થક કરવું જોઈએ. શાણાઓને એથી શું વધારે સમજાવવું? ટુંકાણુમાં જેમ આપણે સહુ પ્રભુ આજ્ઞાના આરાધક થઈએ-વિરાધક ન થઈએ તેમ સરલ માર્ગે ચાલવું જોઈએ. આપણે એવે પ્રસંગે ઉચ્ચારીએ છીએ તે,

૭૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ શિવ મસ્તુ સર્વ જગતઃ, પરહિત નિરતા જવન્તુ ચૂતગણાઃ,
 દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં, સર્વં સુખી જવન્તુ લોકાઃ ” તથા
 “ સર્વેઽયિ સન્તુ સુખિનઃ, સર્વે સન્તુ નિરામયાઃ સર્વે જઙ્ગાણિ પશ્યન્તુ,
 કશ્ચિત્ પાપ માચરેત ”

સરહસ્ય ત્રિકરણ શુદ્ધિથી ઉચ્ચારવા લક્ષ રાખવું

ધતિશમ્.

એક લઘુવય સાધુના સંવત્સરીપત્રનો પ્રત્યુત્તર અને તે ઉપરથી સ્વેચ્છા-
 ચારી તરૂણ વયવાળા મોકળા સાધુઓને લેવા યોગ્ય ધડો.

લી-સદ્ગુણાનુરાગી મુનિશ્રી કર્પૂરવજ્રયજ્ઞ—ધોરાણ.

તા. ૨૯-૮-૧૪

નિઃશંક્યપણે શુદ્ધ ભાવથી અરસપરસ ખમવું. અને ખમાવવું એ જૈન શા-
 સનની અતિ ઉત્તમ નીતિ છે. તમને કુસંગથી કાળજી પૂર્વકે દૂર રહેવા પ્રથમ લ-
 ખેલું હતું, તે બાબતની હવે ખાત્રી થયાથી સાચું સમજવું તે જાણીને સંતોષ.
 બાકી તમારું ભાવિ હિત વિચારીને જ એમ જણાવવામાં આવ્યું હતું. તે નહિ
 કે અમારી જ સોખતમાં રહેવા પણ ગમે તે સારી સુશીલ-પવિત્ર સાધુઓની સોખ-
 તમાં રહેવા સૂચના રૂપે જાણવું. જેના મનનો નિશ્ચય પરિણામ અમુક સુસંગમાં
 રહીને નિજ હિત સાધવાનો જણાતો નથી, તેને તેવો નિષ્કારણ આગ્રહ શા માટે
 કરાય ? અને કરવાથી ક્યાંદો પણ શો ? તમારું ભલું જ કરવું હોય તો તેવા સુસ-
 ગમાં રહેવા નિશ્ચય પરિણામ કરી પછી તેમને વિનવશો તો તમારું ફરી કંઈક
 ઠેકાણું પડવા સંભવ છે. દરેક દરેક જૈન શ્વેતાંબર સાધુ કે જેણે જિનેશ્વર ભગ-
 વાનનો પવિત્ર લેખ લીધો હોય; તેણે સ્વસંપ્રદાયના કેઈ પણ સાધુ સાથે લગારે
 ખેદ નહિ વહેતાં ઉત્તમ પ્રકારનો ભાઈચારો બાળવી રાખવો જોઈએ. તેમણે ન-
 જીવી બાબત કલેશ કરી મૂકીને પવિત્ર શાસનની વિગોવણા થાય એવું ન જ
 કરવું જોઈએ. ‘ મુખે મીઠા અને દીલમાં જૂઠા ’ એ માયાવી-દંભી રીતિ પણ બી-
 લકુલ આદરવા યોગ્ય નથીજ. આપણા ઉપરલા વર્તન ઉપરથી અંતરના વિચાર
 કેવા હશે તેવું અનુમાન લોકો ઝટ કરી લે છે તે યાદ રાખવું જોઈએ. આપણે
 પંચ સામે કેના માટે જોગ લીધો છે તે અને વર્ષો થયાં જોગ લીધા છતાં આપણે
 કેટલું કમાયાછીએ તેનો ખ્યાલ ખસૂસ રાખવો જ જોઈએ. આપણે લોકોને કેવળ ખોના
 રૂપ તો થતા નથી ? તે જાણવું- જોવું જોઈએ, અને લોકના માર સાથે પરભવના માર સામે
 જરૂર જોવું જોઈએ. બહાલા ! જો આપણે પાપનો યા પરભવનો ડર રાખી, સ્વેચ્છાદતા
 તણને સારી સુકૃત કમાણી કરશું અને આડે અવળે રસ્તે દોરવાઈ જઈ આત્માને

પવિત્ર આધ્યાસન.

૭૯

મલીન નહિ કરતાં જો કેઈ ભવભીડ ગીતાર્થ-જ્ઞાનીને શરણે જઈ તેમને આધીન રહેશું, તો છેવટે જન્મ મરણનાં અનંત દુઃખમાંથી મુક્ત થઈ શકશું. બાકી તો અતોભષ્ટ સ્તતોભષ્ટ જેવા સ્વેચ્છાચારીનાં ભુંડા હાલ થવાના. ધિક્કાર પડે તેવી પંડિતાઈ યા દોઢ ચતુરાઈને કે જેથી પોતાનું અને પરનું ભુંડું જ કરાય. પ્રભુ તમને તેવા નાદાનની સોબતથી બચાવો ! ઇતિશમ.

એક વયોવૃદ્ધ સાધ્વીજીના સંવત્સરી પત્રનો પ્રત્યુત્તર અને તે ઉપરથી જીજી શાણી સાધ્વીઓએ ગ્રહણ કરવા લાયક બોધ.

લેખક--સદગુણાનુરાગી મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી-ધોરાજી.

તમને સહુને અત્યાર સુધીમાં જાણતાં અજાણતાં જે કંઈ અપ્રીતિ ઉપજાવી હોય તે આદર સાથે ખમાવું છું, તે તમે સહુએ ઉદાર મનથી ખમશો. જીજી સાધ્વીઓને પણ કવચિત્ હિતબુદ્ધિથી કહેતાં દેવયોગે ખેદ ઉપજવા પામ્યો હોય તો તેઓ પણ મોટા મનથી ખમશે એમ ઇચ્છું છું. સહુના અંતરના ખરા પરિણામ તો તેવા અતિશયવંત જ્ઞાની જ જાણી શકે છે. તેવા નિર્મળ જ્ઞાનની ભારે ખામીથી ગમે તેવી હિતબુદ્ધિથી પણ કહેવા જતાં સામાના કોઈકનું મન દુભાય એમ કવચિત્ ખનવું સંભવિત છે. છતાં આત્માર્થી સંયમવંત સાધુ સાધ્વીની એ ઉમદા ફરજ છે કે તેમણે મનમાં કશું ઓછું નહિ આણતાં હંસદ્રષ્ટિથી ગુણ માત્ર ગ્રહણ કરી લેવો, અને અરસપરસ નિઃશલ્યપણે શુદ્ધ પ્રેમભાવથી ખમવું અને ખમાવવું. પોતાને કંઈ કારણ જોગે કોધાદિક કષાય થયો હોય, તો તેનું ખોટું-ખરાબ પરિણામ વિચારી જેમ અને તેમ જલદી તેને શાન્ત કરી દેવો અને ફરીને એમાં નિમિત્ત કારણથી સાવચેત રહેવું. વધારે શું? પણ તન, મન કે વચનથી કોઈનું કશું અઘટિત થાય એવા કાર્યથી પાછા ઓસરવું. ભક્તિનો લાભ લેવો સુલભ નથી. એની વાટ વિષમી છે. તેમાં ધૈર્ય રાખી ચાલનાર કોઈ નિઃસ્વાર્થ બુદ્ધિવાળા વિરલ જનો જ તેનો વાસ્તવિક લાભ મેળવી શકે છે. પૂર્વના મહાપુરૂષોના પવિત્ર ચરિત્રો સંભારશું તો જણાશે કે તેમની પાસે આપણે કરી ગણત્રીમાં નથી. આપણે તેમની અપેક્ષાએ શું અને કેટલું ધૈર્ય રાખી આત્મહિત કરી શકીએ છીએ? તેમ છતાં જોશું તો હરાયા ઢોર જેવાં કંઈક સ્વેચ્છાચારી સાધુ સાધ્વીઓ મોજમાં આવે તેમ એકલા મોકલા મહાલે છે. તેમને તેવા અકૃત્યથી અટકાવવાને બદલે ઉલટા પોષણ આપી ચઢાવનારા મળે છે, એ ભારે ખેદકારક બીના છે. ‘રહે તો આપથી ને જાય તો સગા બાપથી’ એવી બીના હોવાથી ફક્ત ભવભીડ વિરલ સાધુ સાધ્વીઓ જ દેવગુરૂની આજ્ઞાને અનુસરી ચાલી શકે છે. તેમની જ બલિહારી છે. એવા ઉત્તમ આત્માઓ જ અદ્ય સમયમાં અક્ષયપદના અધિકારી થવા

પામે એમાં કંઈ નવાઈ નથી. છેવટે સહુને એવી સદ્ગુણિ જાગૃત થાઓ! સહુને આત્મ સમાન લેખવી તેમની સાથે મૈત્રી ભાવે વર્તો! ગુણ-ગુણીને દેખી દીલમાં પ્રમુદિત બનો! દુઃખી માટે દીલમાં દાઝ ધરી તેને બનતી સહાય અર્પો! અને ગમે એવા દુષ્ટ જનને કર્મવશ વર્તી સમજી આપણું પોતાનું હિત સચવાય તેમ તેનાથી અરક્ત દ્વિષભાવે અલગા રહો! ઇતિશમ્.

“ સર્વ દુઃખનું કારણ ”

આ જહાનમાં શોક અને દુઃખનું કારણ પાપ છે.

સામાન્ય રીતે હવે એવું મૂલ્યમ પડવા માંડ્યું છે કે મોટા શહેરોમાં કમ-નસીબે જે શોક અને દુઃખ જણાય છે, તે શોક અને દુઃખ કુદરતી કારણોને લઈને થતું નથી, પણ મનુષ્યનું અવિચારીપણું, અજ્ઞાનતા, અનીતિ, અપ્રમાણિકપણું, જીલ્મ, નિર્દયતા ઇત્યાદિ અકુદરતી કારણો શોક અને દુઃખને ઉત્પન્ન કરે છે.

જે આપણે સંપૂર્ણ તંદુરસ્ત જીવન ગાળીએતો રોગથી થતું દુઃખ ઘણા પ્રમાણમાં ઓછું થઈ જશે, જે આપણે સંપૂર્ણ સત્ય અને ન્યાયી જીવન ગાળીએ અને દરેક મનુષ્યને તેના કાર્યના પ્રમાણમાં યોગ્ય બદલો આપીએ, તે ભયંકર દુઃખનું કારણ ગરીબાઈ (Indigence) પણ ચાલી જશે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પર શુદ્ધ ભક્તિ અને પ્રેમ રાખી જે આપણે સંપૂર્ણ નિઃસ્વાર્થ જીવન ગાળીએ તે આપણને જ્ઞાન થશે કે નિઃસ્વાર્થ પ્રેમમાં અને સેવામાં અલૌકિક (Extra ordinary) આનંદ રહેલો છે, તેજ સુખનું પરમ કારણ છે.

વળી વિશેષ જ્ઞાન થતાં ઈષ્ટનો વિયોગ થતાં શોક પણ થશે નહીં. આ રીતે શોકનું આ ત્રીજું મહાન કારણ દૂર થશે, પછી જગતમાં જે દુઃખ કિંવા શોક બાકી રહ્યાં તે આકસ્માતિક કારણોને લીધેના જ રહ્યાં, એટલે કે પૂર્વ ભવના કરેલ અશુભ કર્મના ઉદયે થાય છે જે ભોગવવાં પડે છે. ઉદય આવતાં તેવા દુઃખો કેટલાક તો પૂર્વે કરેલાં કર્મોનો ઉદય માનતા નથી અને માની શક્તિ ભાવે સહન કરતા નથી.

હજી કેટલાક લોકો એમ માને છે કે જે કોલેરા [cholera] પ્લેગ (plague) ધરતીકંપ, પાણીની રેલ વિગેરે જે નુકસાન થાય છે અને દુઃખ સહન કરવું પડે છે તે તેમના પાપનું ફળ નથી, પણ આકસ્માતિક કારણોને લીધે થાય છે, અને દુઃખ સહન કરવું પડે છે. પણ તે માન્યતા જે કોઈના મનમાં હોય તો દૂર કરજો અને ચોક્કસ તે બીજું કંઈ નહિ પણ પૂર્વકૃત પાપનો ઉદય જ છે.

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

૬૧

આ જહાનમાંથી શોક અને દુઃખને હાંકી કાઢવાને માટે પાપને કાળા પાણીએ મોકલી દેશવટો આપવો જોઈએ. આ મહાન્ ધારણાને સાધ્ય કરવાને આપણામાંનો દરેક જણ શું કરી શકે? અંતર્યામી શક્તિ કે જેને માણસો ઇશ્વર કહે છે તે શક્તિને અનુકુળ આ મહાન્ કાર્યમાં પોતાની શક્તિઓ વાપરવામાં સાઈ' ખોટું પારખવાની વિશેષ શક્તિ ધરાવનાર મનુષ્યોનો ઉત્તમ હક્ક છે.

આ જગતમાં દુઃખ રહેલું છે, એ પ્રશ્ને મહાન્ તત્ત્વવેત્તાઓને ગુચ્છવણમાં નાખ્યા છે. અને પરમાત્મા ક્યાણુ છે કે નહીં એવા સંદેહને તેમના હૃદયમાં સ્થાન મળ્યું છે, જે અચોગ્ય છે. આ દુનિયામાં દુઃખ નિષ્કારણ નથી પણ સકારણ છે.

પાપ કરવું તે કાંટામાં લાત મારવા જેવું છે. મનુષ્યમાં દૈવીશક્તિ રહેલી છે તે વડે તેણે ધીમે ધીમે પાપવૃત્તિ ઉપર જ્ય મેળવવો જોઈએ. પોતાનામાં રહેલી પાપવૃત્તિ ઇશ્વરની સાથે ઐક્યતા થવામાં વિઘ્નરૂપ નીવડે છે. પોતાની અંદર રહેલું પાપ શોધી પોતાના સર્વ સામર્થ્યથી તે દૂર કરવું જોઈએ.

મનુષ્યો નીચ સ્થિતિમાં પડી રહે છે તેનું ખર્ચ કારણ આત્મનિરીક્ષણ self Analysis ની ખામી છે. આત્મનિરીક્ષણથી પોતાને દુઃખ, કરનારા કારણોનું તેને જ્ઞાન થાય છે, અને તેમની સામા થવાની તેની શક્તિ પ્રદક્ષિ થાય છે, અને ધીમે ધીમે તેમનાપર તે જ્ય મેળવી શકે છે, દરેક મનુષ્યે યોછામાં યોછી વીશ મીનીટ પણ અહર્નિશ આત્મનિરીક્ષણ કરવામાં ગાળવી જોઈએ. તેથી જણાશે કે દુઃખનું ખર્ચ કારણ પોતાનામાં જ રહેલું છે. પોતાની પાપવૃત્તિ એજ અધમાવસ્થાનું નિમિત્ત છે. આવું જ્ઞાન થતાં તેને દૂર કરવાના ઇલાજ પણ માલુમ પડશે, અને તે ઇલાજો અમલમાં મૂકવાથી પાપ સદંતર નાશ થશે ને પરમ આનંદ પ્રાપ્ત થશે. ઇંધુઓ ! સર્વ દુઃખનું ખાસ કારણ પાપ છે, માટે ચેતીને ચાલજો. તથાસ્તુ !

શ્રી જૈન યોડીંગ

ભાવનગર.

લીં સાહિત્ય શોખીન,
ગુલાબચંદ જીળચંદ ખાવિશી.
(ચુક્ર નિવાસી.)

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

રામ પૂરવી.

ગિરિવર દર્શન વિરલા પાવે એ રાગ.

ક્ષણ ક્ષણ સાંભરો શાન્તિ સલૂણા,	ધ્યાન ભુવન જિનરાજ પરંણા.	ક્ષો ૧૬
શાન્તિ જિન્યુદકો નામ અમીસો,	ઉલ્લસિત હોત હમ રામ વપુના;	ક્ષો
ભવ મોગાનમે ફિરતે પાવે,	છોરત મેં નહીં ચરયુ પ્રભૂના.	ક્ષો ૧
છીક્ષરમે રતિ કખડુ ન પાવે,	જે ઝીલે જલ મંગા યમુના;	ક્ષો
તુમસમ હમ સિર નાથ ન યાશે,	કર્મ અધૂતા દૂતા ધૂના.	ક્ષો ૨

૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મોહ લરાઈમેં તેરી સહાઈ, તો ખિલુમેં છિન છિન કહુંત!	ક્ષ૦
નાંહે ઘટે પ્રભુ આનાકૃતા, ^૧ અઘિરાસુત પતિ મોક્ષવધુના.	ક્ષ૦ ૩
ઘોરકી પાસમેં આસ ન કરતે, ચ્યાર અનંત પશાય કરેના,	ક્ષ૦
કયોં કર માગત પાસ ધતૂરે, યુગલિક યાત્રક કલપતરના.	ક્ષ૦ ૪
ધ્યાન ખડગ વર તેરે આસંગે,* મોહ ડરે સારી ભીક ભરના;	ક્ષ૦
ધ્યાન અરૂપી તો સોંધ અરૂપી, ભકતેં ધ્યાવત તાન્યા તુન્યા.	ક્ષ૦ ૫
અનુભવ રંગ વધ્યો ઉપયોગેં, ધ્યાન સુપાનમેં કાયા ચૂંતા;	ક્ષ૦
ચિદાનંદ ઝકઝોળ ઘટાસે, શ્રી શુભવીરવિજય પડિપુનાર	ક્ષ૦ ૬

ધતિ.

ચોજક—મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયપ્રભ.

જીવ દયાનો ફેલાવો.

શ્રી મહાદેવીના ભકતોની દયા.

દશેરા, નવરાત્રિ અને બીજા પ્રસંગોએ સાતાજીને અપાતા
પશુવધ બંધ.

મહેરબાન સાહેબ.

પરમકૃપાળુ જગતજનની, પરમપાવનિ શ્રી મહાદેવીને નવરાત્રિ, દશેરા તથા બીજા શુભ પ્રસંગો વખતે તેના ભાવીક ભકતો પશુઓનાં બળીદાન આપતા હતા, તે રીતે દેવળ અશાસ્ત્રિકત હોવાની તેઓને તેઓના દયાળુ ધર્મગુરુઓ, પંડિતો તથા વિદ્વાનશાસ્ત્રીઓના અભિપ્રાયોથી ખાત્રી થવાથી, દયાળુ દેવી ભકતોએ ધણાં શહેરોમાં બીચારાં નિર્દોષ જનવરોના ભોગ દેવાના રીવાજને સદાને માટે બંધ કરી, લાખો પ્રાણીઓની આંતરડીના આશીર્વાદો મેળવવા ભાગ્યશાળી થયા છે, અને ‘પશુભોગ’ નાં બળીદાનને બદલે શ્રી મહાદેવાળુ પરમેશ્વરી શ્રી મહાદેવીનાં ચરુકમળમાં સ્વચ્છ મેવા, મીઠાઈ, ફળ પુલકાદિ સાત્ત્વિક વસ્તુઓનાં બળીદાન અર્પણ કરવાના તેઓએ સર્વાનુમતે કરાવેા પસાર કરેલા છે, એ હકીકત આપને આનંદદાયક થઈ પડશે. એવી આશાથી થોડાંએક મુખ્ય શહેરો કે જ્યાં પવિત્ર ધર્મ નિમિત્તે પશુવધ બંધ કરવાના દયાળુ કરાવેા પસાર કરવામાં આવ્યા છે તેનાં નામ અત્રે જણાવવા રજા લઉં છું.

(૧) કડી પ્રાંતનાં આશરે ૧૩૦૦ ગામો (૨) જલોદ, શીવગઢ વગેરે રજપુતાનાનાં આશરે ૭૮૪ ગામો (૩) દીરોજપુર (૪) ફાનપુર (૫) અંબાલા (૬) બીકાનેર (૭) છાપા ઉદપુર (૮) તીરલા (વીગેરે ઘણાં ગામો.)

૧ આનાકાની કરવી—ના પાડવી. ૨ પૂરા—કુશળ. * આશ્રયે.

× આ સ્તવનમાં સ્તુતિકારે બહુ ભારે વીર્યઉલ્લાસથી યા અન્ય ભવ્યાંમાંઓને વીર્યઉલ્લાસ ઉપજાવે રીતે પ્રભુને ચઠતે રંગે સ્તવ્યા છે. જેમ કડખાની દેશી શૌર્ય રસતુ પોષણ કરીને સુભટોને પાણી ચઢાવે છે તેમ સ્તુતિકારે પણ આ ઉપરના રાગમાં એવી અસરકારક શબ્દ રચના કરી છે કે તે ગાતાં ગાનારના ગાત્રમાં જશે નવું જૈનન્ય-બળ રેડાતું હોય એવો અનુભવ થવા પામે. એઓ-શ્રીની બીજા ધણી કૃતિઓ સુપ્રસિદ્ધ છે, તેથી તે સુપરિચિત પડ્યું છે.

વર્તમાન સમાચાર

૮૩

એ રીતે માતાજીના બકતોએ તે ઠરાવ પસાર કર્યા છે, એટલુંજ નહિ પણ સેંકડો દયાળુ રાજ્યકર્તાઓએ પોતાના રાજ્યમાં દશેરાને નિશિતે આપવામાં આવતા પશુવધ સદાને માટે બંધ કર્યા છે, જેમાંનાં મુખ્ય મુખ્યારક નામ આ નીચે પ્રદર્શિત કરતાં મને હર્ષ થાય છે.

(૧)વડોદરા (૨) જમુ અને કાશ્મીર (૩) જુનાગઢ (૪) અલવાર (૫)ભરતપુર (૬) જામનગર (૭) ભાવનગર (૮) જૈરપુર (૯) ગોંડલ (૧૦) રાધનપુર (૧૧) અંબાત (૧૨) ધ્રાંગદા (૧૩) વાંકાનેર (૧૪) મોરબી (૧૫) રાજકોટ (૧૬) વાંસદા (૧૭) પોરબંદર (૧૮) લુણાવાડા (૨૦) કીસનગઢ (૨૨) પાલણપુર (૨૩) સચીન (૨૪) લખતર (૨૫) ધરમપુર (વીગેરે સેંકડો દેશી રાજ્યો.)

આર્થના.

એ પ્રમાણે દયાળુ રાજ્યકર્તાઓએ તથા પ્રજા વર્ગે નિર્દોષ જનવરોના પવિત્ર ધર્મ નિમિત્તે થતા વધ બંધ કરવાની કૃપા કરી અગણીત નિરાધાર પ્રાણીઓના આશિર્વાદ મેળવવા ભાગ્યશાળી થયા છે, તેના દાખલાઓ લખને જે દેશી રાજ્યમાં હજી પશુવધ ધર્મ નિમિત્તે થતા હોય, તે રાજ્યોના નામદાર રાજ્યકર્તાઓ તથા પ્રજા વર્ગના દયાળુ આગેવાનો જનવરોના ભોગ દેવાની રૂઢી બંધ કરવાની મહેરબાની કરે તથા તેને પરિણામે આપણાં તરફથી રક્ષાજીની આશા રાખતાં આપણાં ગરીબડાં મુંગા પ્રાણીઓના અંતઃકરણના અગણીત આશીર્વાદ મેળવવાને તેઓ ભાગ્યશાળી થાય, અને મનુષ્ય તથા પ્રાણી માત્ર ઉપર સમદ્રષ્ટિ રાખનારી જગત્તી દયાળુ માતા શ્રી મહાદેવીના ભોગને માટે બીયારાં કમનસીબ મુંગાં પ્રાણીઓના લોહીની નદી વહેતી બંધ થાય તથા સર્વત્ર શાન્તિ પ્રસરે એવી પરમત્યાગી પરમેશ્વરી શ્રી મહાદેવીની પવિત્ર સેવામાં સવિનય નમ્ર પ્રાર્થના કરું છું.

જે કોઈપણ શહેરમાં આના વતનીઓ અથવા નામદાર રાજ્યકર્તાઓ તરફથી આવા દયાળુ ઠરાવો બહાર પડે, તેા તેની સત્તાદાર અથવા કોઈપણ બંધુ અમને પુરી પાડશે તેા હું તેઓના અંતઃકરણપૂર્વક ઉપકાર માનીશ.

શ્રી જીવદયા જ્ઞાનપ્રસારક ડૉ.ડ,
૩૦૯, શરાફ બજાર, મુબાઈ નાં. ૨.
તા. ૧૮ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૧૪.

સેવક,
લલુભાઈ ગુલાબચંદ અવેરી.
ઝાંનરરી મેનેજર,
શ્રી જી. દ. જા. પ્ર. ડૉ.ડ.

વર્તમાન સમાચાર.

(લેખક-રૂપચંદ જૈની-શહર જમ્મુ-પંજાબ.

શહર જમ્મુમે જૈનધર્મકા મહોત્સવ—શહર “ જમ્મુ ” રિયાર્ટ કાશ્મીર જે કિ, હિન્દુસ્તાન કયા ? સારે ભારત વર્ષમે અતુપમે મુકે હે, ઉસકી રાજધાનીકા નગર હે. યહ શહર અવજનીય પાહાડકી ટેકરી જે કિ નાના પ્રકારકી વનરપતિયોંકી શોઆસે સુશોભિત હે, જિસકે ઈંદે ગિર્દે એક નદી જિસકા નામ “ તબી ” હે, એકરૂ ખાતી હુધ વહ રહી હે. જિસકી વ જહસે શહર બડા ખૂબસૂરત દિલકો આકર્ષણ કરતા હે, યહા પર જનશ્વેતામ્બરીયોંકે ધૂર માત્ર બહોત કમ હે, તેા બી એક ખૂબ રમણીક જૈન મંદિર બનવાયા હે. કરીઅત અરસા ૨૦ સાલ હુએ મુનિ મહારાજ શ્રી પ્રેમવિજયજીકા ચતુર્માસ યહાંપર હુઆથા. ઔર પશુપણકે દિનોમે કલપેસૂત્રજીકા મહોત્સવ હુઆથા. યહાંકે શ્રી સંધકી બહોત ઉત્કંઠાથી કિ શિર બી કિસી મુનિ મહારાજજીકા ચતુર્માસ હો. સો બડે ભાગ્યોદયસે ઇસ સાલ શ્રી શ્રી મુનિ અભિવિજયજી મહારાજ ઔર શ્રી રવિવિજયજી

૮૪

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

મહારાજ કિ જિનકે ઉપકાર ઔર કૃપાસે પંચમ ભરકે સ્વેતાંબર જેની અપને ધર્મકી બડી ઉન્નતિ કર રહે હૈં ઉન્હોને યહાં ચતુર્માસ કરનેકી કૃપાકી હે. ઔર યહ તળખીજ દરમાષ્ટકિ પર્યુષણમે શ્રી કલ્પસૂત્રજીકે મહોત્સવકે સાથ દૂસરા મહોત્સવ શ્રી ભગવાનજીકી મૂર્તિકા ભી ક્રિયા જાવે ! યહાંપર શ્રી સંધકા સમુદાય સ્વરૂપ હોનેકે કારણસે ઔર કઇ તરહકી રૂકાવટકે સવળસે સંશય થા કિ, યહ કાર્ય નિર્વિધ્નતાસે સમાપ્ત હોગા યા નહીં ? મગર મુનિ મહારાજજીકે અસરકારક ઉપદેશસે ભક્તિ-ભાવકે જ્ઞેશમે આકર શ્રી મહારાજના સાહિબ બહાદુર સરકાર જમ્મૂ કાશ્મીરકી હજૂરમે મહોત્સવ કરનેકી દર ખાસ્ત કી જિસપર સરકારનાલા મદારને નિહાયત મહરબાની ઔર પ્રજાવાત્સલ્યકે ખ્યાલસે ના સિર્ફ ઇજાજત હી બખશી ! કિંતુ સાથમે મહોત્સવકી શોભા વધાનેકે લિયે હર તરહકા બાદશાહી સામાન, જેસે કિ-હાથી, ઘોડે, પાલકી, સરકારી બાજ, આમાન સજાવટ, વગેરા ભી બખશીશ ફરમાયા. ઔર ઇન્તજમ દિશાજતકો લિયે પુલિસકે ખાસ તૈયાર હકુમ ફરમાયા. એસે પ્રજાવત્સલ નેકદિલ મહારાજ બહાદુરજીકા જિસ કદર ધન્યવાદ ક્રિયા જાવે થોડા હે ? શ્રી કલ્પસૂત્ર શાસ્ત્ર ઔર શ્રી ભગવાનજીકી મૂર્તિકા મહોત્સવ, હોનૈ હી લાયક દેખનેકે થે. મહોત્સવમે મહારાજના સરકાર બહાદુરકી સખ રચાસત ઔર ભજન મંડલિયાં-હોશિયારપુર, અંબાલા, ગુજરાંવાલા, જમ્મૂ નિહાયત જ્ઞાનદાર સુનહરી પાલકીયોમે સુવર્ણ ઔર નગીનોસે જડિત અલંકારોસે સૂર્યવત તેજસ્વી શ્રી ભગવાનજીકી મૂર્તિ વિરાજમાનથી ॥૬૫॥ ઔર સબકે પીકે જરિયત ઝુલોસે સજે હુચે હાથથે, જિનકે ઉપર અંગ્રેજી નમૂનેકે સુવર્ણકે હોદે સૂર્યકી તરહ ચમક રહેથે. જિસમે શ્રી ભગવાનજીકી મૂર્તિ છત્ર આમરાંદિ પ્રાતિહાર્યોસે બંધ્ય જીવેકે પાપરૂપ અન્વકારકો નષ્ટકર રહીથે ! ઇસ અમલીશાન મહોત્સવકે સાથ નાગરીક લોકોંકી ઇસ કદર બીડથી કિ, આજર યૌઆરે ઔર છત્રોંપર તિલ રખવેકી જગહ નથી ! ભજન મંડલીયોંકે ભજન સુણનેકે લિયે હર મજહબ ઔર જાતકે લોક સાથ જ્ઞમિત થે. શ્રોતા ઔર દષ્ટા લોક ભજનમંડલિયોંકા બડી પ્રાર્થનાસે કદમ ર પર ઠહરાતે થે, જિસસે સ્વારી દિનકો ૧૨ બજે નિકલકે સાઢે સાત બજે શ્રી મંદિરજીમે વાપિસ પહંચી ! એસા મહોત્સવ ઇસ શહરમે જેનોંકે લિયે પ્રથમ વાર હી સમજના ચાહિએ. હમ ખાત: રમરણીય મરહૂમ જેનાચાર્ય શ્રી ૧૦૮ શ્રીમદ વિજયાનાંદસુરિ આત્મારામજી મહારાજકે શુકર ગુજર હૈં કિ જિનકે પ્રશિષ્ય પૂર્વોક્ત મુનિ મહારાજકે પ્રતાપસે યહ શુભ દિન હમકો પ્રાપ્ત હુઆ ! ઇતિ ॥ (મળેલું)

શ્રી આકોલાના સંઘે કરેલો ઠરાવ.

અને શ્રીમાન્ વિજયકમલસુરીશ્વરની આજ્ઞાથી શ્રીમાન્ હંસવિજયજીના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી દોલતવિજયજી આદી ઠાણા ત્રણ ચાતુર્માસ રહેલા છે તેથી સંઘમાં આનાંદ અને ઉત્સાહથી પર્યુષણ પર્વનું આરાધન સારું થયું છે.

શ્રી આકોલા જેન બંધુઓએ પાખી પાળવાના દિવસો મુકરર કરેલા છે તે નીચે મુજબ છે અને તે મુકરર કરી પાળનારાઓએ નીચે મુજબ સહી કરી છે.

૧ ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩

૨ વૈશાખ વદી ૬

૩ જ્યેષ્ઠ શુદ્ધ ૨

૪ ભાદરવા શુદ્ધ ૧

૫ ભાદરવા શુદ્ધ ૪

શ્રી મહાવીરસ્વામીના જન્મ દિવસની.

શ્રી ચિદાચળજીની વર્ષગાંઠની.

શ્રી આકોલાના દેરાસરજીની વર્ષગાંઠની.

શ્રી મહાવીર જન્મ વંચાય તે દિવસની.

શ્રી સવચ્છરીની.

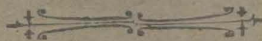
ઉપર લખેલા દિવસોમાં આ લખાણ નીચે સહી કરનારાઓએ પોતાનો લેખારોજ્યાર બંધ કરવો અને પાખી પાળવી આ કાર્ય બધાની સલાહથી થયું છે, અને તે નીચે ત્યાંના શ્રી સંઘના ૩૬ અંગે કરાએ સહી કરી છે.

આ સમાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું અને હાલમાં છપાતા ઉપયોગી ગ્રંથો.

માગધી—સંસ્કૃત મૂળ, અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ પંચ સૂત્ર સટીક હરિભદ્રાચાર્યકૃત વકીલ હીરાલાલ ગોકળદાસ ખેડાવાળા તરફથી.
- ૨ “શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ મૂળ” વડોદરાના શા. ચુનીલાલ હરિભાઈની વિધવા બાઈ કેવળબેન તરફથી.
- ૩ “ચંપકમાળા કથા” શ્રમ. ગુલાબચંદ લાલભાઈની વિ. બાઈ કુલકેશ સુરતવાળા તરફથી
- ૪ “ધર્મરત્ન લઘુ ટીકા” શા. ઉત્તમચંદ ખીમચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૫ “સત્તરીસય ઠાણુ સટીક” શા. ચુનીલાલ ખુબચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૬ “સિદ્ધ પ્રાભુત સટીક” પ્રાંતીજવાળા શેઠ કરમચંદની બીજી સ્ત્રીના સ્મરણથી હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી.
- ૭ “પ્રતિક્રમણ ગર્ભ હેતુ” શા. હીરાચંદ ગહેલચંદની દીકરી બેન પશી. બાઈ પાટણવાળા તરફથી.
- ૮ “દાન પ્રદીપ” શા. મુળજી ધરમશી તથા દુર્લભદાસ ધરમશી પોરબંદરવાળા તરફથી.
- ૯ “નરકેન્દ્ર દેવેન્દ્ર સ્તવ સટીક” શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી પોરબંદરવાળા તરફથી, શા. મુળજી ધરમશીના સ્મરણથી.
- ૧૦ “સંબોધ સિતરી સટીક” શા. કલ્યાણજી ખુશાલ વેરાવળવાળા તરફથી.
- ૧૧ “સમયસાર પ્રકરણ સટીક” શેઠ મોતીચંદ દેવચંદ માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૨ “ગુરુગુણપટ ત્રિશિકા સટીક” શા. સોમચંદ ઉત્તમચંદ માંગરોળવાળા તર.
- ૧૩ “પટસ્થાનક પ્ર-સટીક” શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી બાઈ રળીયાત બાઈ માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૪ “ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય” શા. પુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૫ “સુમુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તર.
- ૧૬ “પડાવશ્યક વૃત્તિ નમિસા-કૃત” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસપાટણવાળા તર.
- ૧૭ “પેથડ ઝાઝણુ પ્રબંધ” શા. મોહનદાસ વસનજી પોરબંદરવાળા તર.
- ૧૮ “પુન્યધન ચરિત્ર” શા. મનસુખભાઈ લલ્લુભાઈ પેથાપુરવાળા તર.
- ૧૯ “કુમારમાળ પ્રબંધ” } શેઠ લલ્લુભાઈ નથુભાઈ પાટણવાળા તરફથી.
(શ્રી જિન મંડનગણી કૃત)
- ૨૦ “સંસ્તારક પ્રકીર્ણ સટીક” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૨૧ “શ્રાવકધર્મ વિવિધ પ્રકરણ સટીક” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા ત.

- ૨૨ “સમ્યકત્વ કૌમુદી” સુરતના હરિપુરાના સંઘ તે તરફથી.
- ૨૩ અષ્ટકલ, ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી યશોવિજયજીકૃત મૂલ; અને શ્રીમદ્ દેવચં-
દ્રજી મહારાજકૃત જ્ઞાનમંજરી ટીકા સહીત.
- ૨૪ “કલ્પસૂત્ર સુબોધિકા ટીકા” શાહ ચુનીલાલ સાકરચંદ પાટણવાળા ત.
- ૨૫ “પ્રાચીન ચાર કર્મ ગ્રંથ ટીકા સાથે” શેઠ પ્રેમચંદ ઝવેરચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૨૬ “ધર્મ પરીક્ષા શ્રીજિનમંડલગણીકૃત” જે શ્રાવિકાઓ પાટણ તરફથી.
- ૨૭ “સમાચારી સટીક શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત” શા લલ્લુભાઈ ખુબચંદની વિધવા જેન
મેનાબાઈ પાટણવાળા તરફથી
- ૨૮ “ઉપદેશ સમતિકા” જીન વીજળીબાઈ વડોદરાવાળા તરફથી.
- ૨૯ પંચ નિગ્રંથી સાવચૂરિ. ૩૧ પ્રજાપના તૃતીયપદ સંગ્રહણી સાવચૂરિ.
- ૩૦ પર્યાન્ત આરાધના સાવચૂરિ. ૩૨ અધોદય સત્તા પ્રકરણ સાવચૂરિ.
- હાલમાં નવા ગ્રંથોની થયેલી યોજના**
- ૧ પંચ સંગ્રહ. શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૨ ષડ્દર્શન સમુચ્ચય. શેઠ જીવણભાઈ જેચંદ. ગોધાવાળા તરફથી.
- ૩ શ્રાદ્ધવિધિ. ”
- ૪ પ્રતિમા શતક લઘુ ટીકા. શા. ગોવીંદજી વિકુલદાસ વાળુકડવાળા તરફથી
- ૫ બૃહત્સંઘેયણી જિનભદ્રગણિ- એક સલા તરફથી.
- ક્ષમાશ્રમણ કૃત.
- ૬ શ્રી રોહિણી-અશોકચંદ્ર કથા શ્લોકબદ્ધ એક ગૃહસ્થ તરફથી
- ૭ આચારોપદેશ સંઘવી ડાયાલાલ ગીરધર ભાવનગરવાલા તરફથી.
- ૮ જીવાનુશાસન સટીક. શા. મગનચંદ ઉમેદચંદની વિધવા બાઈ ચંદન
પાટણવાલા તરફથી.

મૂળ તથા ભાષાંતર—એકલા ભાષાંતરના છપાતા ગ્રંથો.

- ૧ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ (ભાષાંતર) વોરા હઠીસંગભાઈ ઝવેરચંદ ભાવનગરવાળા ત.
- ૨ જૈન ગ્રંથગાદ (સુનિરાજ શ્રી વિનયવિજયજી રચિત) પાલણપુર નિવાસી ગાંધી
ચેલમજી હુમખરામ તરફથી.
- ૩ તપાવળી (તમામ તપની વિધિ) શેઠ આણંદજી પરશોતમ તરફથી.

ઉપરના ગ્રંથો પૈકી કેટલાએક ગ્રંથો છપાવવા શરૂ થયા છે અને કેટલાએક ગ્રંથોની પ્રેસકોપીઓ તૈયાર થઈ છે. તે હવે પછી પ્રેસમાં મોકલવાના છે, તેમજ નવા બીજા ગ્રંથોની પણ યોજના થાય છે, તેની પણ જાહેરખબર હવે આપવામાં આવશે.

જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના સરલ અમૂલ્ય ગ્રંથો.

મૂળ, ટીકા, અવચૂરિ અને ભાષાંતર-મૂળ અને ભાષાંતર અને એકલા ભા-
ષાંતર વગેરે ગ્રંથો.

નવતત્ત્વનો સુંદર ખોધ	મૂળ	અવચૂરિ	ભાષાંતર.	રૂા.	૦-૧૦-૦
૬ જીવવિચાર વૃત્તિ	"	"	"	"	૦-૬-૦
૧૦ દંડક વિચાર વૃત્તિ	"	"	"	"	૦-૮-૦
૧૧ કુમાર વિહાર શતક	"	"	"	"	૧-૪-૦
૧૨ શ્રી ધર્મખિન્દુ	"	ટીકા	"	"	૨-૮-૦
૧૩ શ્રી જૈન તત્ત્વસાર	"	"	"	"	૦-૬-૦
૧૪ દેવસીરાઈ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર તથા અર્થ	"	"	"	"	૦-૩-૦
૧૫ શ્રી જૈન તત્ત્વસાર.	"	"	"	"	૦-૨-૦
૧૬ શ્રી આત્મપ્રબોધ.	"	"	"	"	૨-૮-૦
૧૭ નયમાર્ગ દર્શક (સાત નયનું સ્વરૂપ)	"	"	"	"	૦-૧૨-૦
૧૮ મોક્ષપદ સોપાન (ચૌદ ગુણસ્થાનનું ઉત્તમ સ્વરૂપ)	"	"	"	"	૦-૧૨-૦
૧૯ શ્રી જીજ્ઞાસામિ ચરિત્ર.	"	"	"	"	૦-૮-૦
૨૦ શ્રી ધ્યાન વિચાર ગ્રંથ (ચાર ધ્યાનનું સ્વરૂપ)	"	"	"	"	૦-૩-૦
૨૧ શ્રાવક કલ્પતરૂ (શ્રાવકના બાર વ્રત પડિમા વગેરેનું સુંદર સ્વરૂપ)	"	"	"	"	૦-૬-૦
૨૨ આત્મોન્નતિ (જૈન દર્શન સ્વરૂપ)	"	"	"	"	૦-૧૦-૦
૨૩ પ્રકરણ પુષ્પમાળા (છુટા છુટા પ્રકરણો મૂળ તથા ભાષાંતર સાથે)	"	"	"	"	૦-૬-૦
૨૪ ગ્રંથ ગાદીડ (મુનિરાજ શ્રી વિનયવિજયજીકૃત) (ગાદીડીંગ થાય છે)	"	"	"	"	૧-૦-૦
૨૫ તપમહોદધિ-તમામ તપની વિધિ	"	"	"	"	છપાય છે.
૨૬ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ (ભાષાંતર)	"	"	"	"	છપાય છે.
૨૭ શ્રી પૂજનસંગ્રહ સૂરિશ્વર શ્રી વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) તથા મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીકૃત તમામ પૂજન.)	"	"	"	"	છપાય છે.

સંસ્કૃત, માગધી મૂળ, અવચૂરિ, ટીકાના ગ્રંથો (જેને રત્નોની
સંજ્ઞા આપવામાં આવી છે.)

૨૮-૧ શ્રી સમોવસરણ સ્તવ.	રૂા.	૦-૨-૦
૨૯-૨ શ્રી ક્ષુદ્રક ભગવલિ પ્રકરણમ્	"	૦-૨-૦
૩૦-૩ શ્રી લોક નાલિકા દ્વાત્રિંશિકા.	"	૦-૨-૦
૩૧-૪ શ્રી યોનિ સ્તવ.	"	૦-૨-૦
૩૨-૫ શ્રી કાલ સમતિકા ભિધાન પ્રકરણમ્	"	૦-૨-૦
૩૩-૬ શ્રી દેહ સ્થિતિ સ્તવ:	"	૦-૨-૦
૩૪-૭ શ્રી સિદ્ધ દણ્ડિકા સ્તવ તથા લઘુ અદ્ય બહુત્વ પ્રકરણમ્	"	૦-૨-૦
૩૫-૮ શ્રી કાય સ્થિતિ સ્તોત્રા ભિધાન પ્રકરણમ્	"	૦-૨-૦
૩૬-૯ શ્રી ભાવ પ્રકરણમ્	"	૦-૨-૦
૩૭-૧૦ શ્રી નવ તત્ત્વ ભાષ્ય (પ્રકરણમ્)	"	૦-૧૨-૦
૩૮-૧૧ શ્રી વિચાર પંચાશિકા	"	૦-૨-૦

૩૯-૧૨ શ્રી બન્ધવટ્ત ત્રિશિકા.	”	૦-૨-૦
૪૦-૧૩ શ્રી પરમાણુ અંક, પુદ્ગલ તથા નિત્રોદયટ્ત ત્રિશિકા	”	૦-૩-૦
૪૧-૧૪ શ્રી શ્રાવક વૃત્ત ભંગાવચ્ચરિ	”	૦-૨-૦
૪૨-૧૫ શ્રી ભાષ્યત્રયમ્	”	૦-૫-૦
૪૩-૧૬ શ્રી સિદ્ધ પંચાશિકા	”	૦-૨-૦
૪૪-૧૭ શ્રી અભાય ઉચ્ચ કુલકમ્	”	૦-૩-૦
૪૫-૧૮ શ્રી વિચાર સમતિકા	”	૦-૩-૦
૪૬-૨૧ શ્રી જંબુ સ્વામિ ચરિત્ર	”	૦-૪-૦
૪૭-૨૨ શ્રી રત્નપાળ નૃપ કથા	”	૦-૫-૦
૪૮-૨૩ શ્રી સુકત રત્નાવળી	”	૦-૪-૦
૪૯-૨૪ શ્રી મેઘદુત	”	૦-૨-૦
૫૦-૨૫ શ્રી ચેતોદુત સમસ્યા	”	૦-૨-૦
૫૧-૨૬ શ્રી પર્યુષણાષ્ટાન્હિદ વૈષ્ણ્યાન	”	૦-૬-૦

સિવાય બીજા અંથો છપાય છે, તેનું લીસ્ટ આ અંકમાં સામેલ છે.

૧ સંસ્કૃત મૂળ અંથો સાધુ સાધ્વી મહારાજ તથા જ્ઞાન ભંડારીને લેટ અપાય છે.

જૈન અંધુએને અદ્ય કિંમતે માત્ર નામની કીંમતે વેચાણ અપાય છે.

૨ પાઠશાળા, કન્યાશાળા કે ભાવના જેવા કાર્યો માટે અને સામંતી લેનારને બોધી કિંમતે (કમીશનથી) આપવામાં આવે છે.

૩ કેટલાક અંથો સિલિકમાં નથી કેટલાક ઘણાં જ થોડા છે.

૪ તમામ નફો જ્ઞાનખાતામાં અને તેવા ઉપયોગી અંથો છપાવવામાં વપરાય છે.

૫ આ સભામાં પહેલા બીજા સ્વર્ગમાં લાઇફમેમ્બરો થનારને તમામ અંથો લેટ આપવામાં આવે છે.

૬ અંથોદ્ધારનું કાર્ય સતત ચાલતું હોવાથી અનેક અંથો છપાય છે. તૈયાર થાય છે.

૭ આ સિવાય લીમસી માણેક, જૈનધર્મ પ્રસારક સભા, નિષ્કર્ષસાગર પ્રેસ અને તેવા જ બીજા પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કર્તાઓના અંથો અમારે ત્યાં મળે છે જે વ્યાજબી કીંમતથી વેચવામાં આવે છે.

સુદર્શના ચરિત્ર

(પ્રથમ ભાગ)

મૂળ માગધી ઉપરથી સંસ્કૃતમાં—

(અનુવાદ કરનાર—મુનિરાજ શ્રી લલિતવિજયજી)

ઉપરનો અંથ મૂળ માગધી ભાષામાં છે. જેના ઉપરથી સંસ્કૃત અનુવાદ મુનિરાજ શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજે કરેલ છે. જેના હાલમાં પણ પ્રસ્તાવ પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. સંસ્કૃતના શરૂઆતના અભ્યાસીઓને ખાશ ઉપયોગી છે. સાધુ, સાધ્વી મહારાજોને લેટ આપવામાં આવે છે. ખપી મહાત્માઓએ મહેસાણા લખવું.

તેનો બીજો ભાગ મહેશાણાના એક શ્રાવક તરફની સહાયવડે છપાય છે.